

Húsvéti Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség kiadványa belső használatra

2024 – 5. évfolyam, 1. szám

*Árvai Emil:
Elvégeztetett*

Tehetek valamit
az üdvösséget?
Jézus már megtett mindent.
Elismerem, hogy amit Ő tett,
az a minden.

Tehetnék valamit Jézusért?
Jézus teheti csak
Szent Lelkével
jóvá a szívem.

Maradt erénynek egy:
a hála,
ezért a meg nem érdemelt,
de annál jobban szomjazott
szeretetért.

Ajánló

Húsvéti gondolatok.....	2
Imádkozzunk! Énekeljünk!	3
Balog Zoltán püspök imádsága.....	4
Az Elnökségi Tanács böjti körlevele.....	5
Advent IV. vasárnapja; Karácsonyi csomag	6
Advent III. vasárnapja.....	7
105 éve halt meg Ady Endre.....	8
Gyülekezetünk büszkesége: a Csillag Varrókör.....	9
Presbiterek köszöntése.....	10
Emléksorok Szász Póla édesanyjáról.....	12
Babaklub.....	13
2024 az Élő Ige Éve.....	15
180 éve született Munkácsy Mihály.....	16
Reményik Sándor: Pilatus	17
A másik főváros.....	18
Gyülekezeti disznótor; Ökumenikus imahét.....	19
Gondolatok a házasságról.....	20
A szeretet kommunikációja.....	21
Imanap és presbiterképzések.....	22
Gyermekoldal.....	23
Anyakönyvi hírek, it.-ek rendje.....	24

**„Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust,
és szíveddel hiszed, hogy Isten
feltámasztotta őt a halálból,
akkor üdvözülsz.” (Róm 10,9)**

A Szabadszállási Református
Egyházközség Presbitériumának
nevében áldott húsvétot
kívánunk minden kedves olvasónak:

*Pálinskásné Balogi Beáta és
Pálinskás Gyula lelkipásztorok,
Holczmann Mihály főgondnok.*

Ünnepi gondolatok a feltámadásról

„Nekünk pedig a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk üdvözítőül, aki az ő dicsőséges testéhez hasonlónak változtatja a mi gyarló testünket, azzal az erővel, amellyel maga alá vethet mindeneket.” (Fil 3,20-21)

A keresztyén lélek számára a legelső és megkérdőjelezhetetlen hittétel a feltámadás valósága. Azonban az Istentől elszakadt emberiség a feltámadásnak még csak az emlékét is ki akarja törölni a fejéből, és a halált a dolgok végső határának és az emberi élet végső megsemmisüléseként látja. Mi, akik hiszünk, tudjuk, hogy Jézus Krisztus meghalt érettünk, miattunk és helyettünk a kereszten, majd harmadnapra feltámadott a halottak közül. Krisztus jótéteményeiből semmi hasznunk nincs, ha nem hiszünk a feltámadásban, és ha megkérdőjelezzük magát Krisztust, és az ő feltámadását.

Tehát keresztyénként a legelső és legfontosabb célunk a feltámadásba vetett hit ápolása, megerősítése Isten segítségével. Maga Pál is egyedül erre törekszik, és közben semmiféle előmenetellel, megszerzendő előnyökkel, hatalommal, tündökléssel, életmódbeli változással és változtatással nem törődik, amíg azt el nem éri. *„Sőt most is kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őérte kárba veszni hagytam, és szemétnak ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem.” (Fil 3,8)*

A feltámadásban hinni azonban nem egyszerű dolog. Az ókori filozófusok is hirdették a lélek halhatatlanságát, de hogy a földben elporladó test feltámad, azt nem hitték, nem is vallották. Kálvin szerint a Szentírás két segítséget nyújt ahhoz, hogy a test feltámadásával tisztában legyünk: egyik a Krisztushoz való hasonlatosság, a másik Isten mindenhatóságában való bizalom. Ha a feltámadásra gondolunk először is jusson eszünkbe Krisztus, aki bár halandó életpályát futott be, de Isten által halhatatlanságot szerezve már most a mi feltámadásunk záloga. Jézus Krisztus Pál apostol megfogalmazásában *„...feje az egyháznak, és ő a test üdvözítője is.” (Ef 5,23)* Nem önmagáért szenvedte el a halált, majd győzött a halálon feltámadásával, hanem azért, hogy - amint Kálvin fogalmaz az Institutióban -, ami vele a főben elkezdődött, annak minden tagjára nézve be kell teljesednie, kinek-kinek mértéke és rendje szerint.

„Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje. Mert ember által van a halál, ember által van a halottak feltámadása is. Mert ahogyan Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy a Krisztusban is mindnyájan életre kelnek. Mindenki a maga rendje szerint: első zsengeként támadt fel Krisztus, azután az ő eljövetelekor következnek azok, akik a Krisztuséi.” (1Kor 15,20-23) Krisztusra tekintünk, arra, aki feltámadott, akit a tanítványok felismertek. Nehezen ismerték fel, hiszen a halála után nem számíthattak arra, hogy eleven emberi alakban láthatják őt. Péter felismeri a Tibériás-tenger partán, Tamás megérinti a sebeit, beszélnek hozzá, mert ő beszél hozzájuk mindaddig, amíg a tanítványok szeme láttára megdicsőül a mennybemenetelében. Akik majd ezt a kegyelmet megkapják, mint Krisztus testének tagjai, felismerjük Krisztusban a reménység szerint majd bekövetkező feltámadásunkat úgy, ahogyan Pál mondja: *„Nekünk pedig a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk üdvözítőül, aki az ő dicsőséges testéhez hasonlónak változtatja a mi gyarló testünket, azzal az erővel, amellyel maga alá vethet mindeneket.” (Fil 3,21)*

A Szentírás másik segítsége az Isten mindenhatóságában való bizalom erősítése. Isten mindenhatóságában nyugszik az, amit fentebb idéztem a Filippibelieknek írt levélből, azaz Jézus Krisztus az ő dicsőséges testéhez hasonlónak változtatja a mi gyarló testünket. Ezt eleinte az első keresztyének idejében megkérdőjelezhették, hiszen maga Pál is vitázik a testben történő feltámadást tagadókkal. Érdekes módon Pál a természetből vett képpel érvel, amikor az elporladt test megelevenedését szemlélteti: *„De megkérdézhetné valaki: hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testben jelennek meg? Esztelen! Amit elvetsz, nem kel életre, míg előbb meg nem hal, és amikor vetsz, nem a leendő testet veted el, hanem csak a magot, talán búzáét vagy valami másét. De Isten olyan testet ad annak, amelyet elhatározott, mégpedig minden egyes magnak a neki megfelelő testet.” (1Kor 15,35-38)* Pál azt mondja, hogy a magvetésben és a magban a feltámadás mintája ismerhető fel, mivel a magból kikelt felnőtt, majd elhalt növény rothadásával átszött talajból születik meg a termés, majd a mag, és így tovább, körbe-körbe folyamatosan megújulva van jelen az élet. Az ember elmúlásából majd egyszer új élet fakad, de Isten mindenhatósága által ez az új élet már más életminőség, az újjáteremtésben megjelenő, számunkra felfoghatatlan életminőség. Ezt az életminőséget nem tudjuk kutatni, rejtve van előttünk. Annyit érzünk és tudunk, hogy a feltámadás célja az örök boldogság, amelynek szépségét még töredékeiben sem ismerhetjük meg. Csupán az igéből tudjuk, hogy Isten országa világossággal, örömmel, boldogsággal és dicsőséggel lesz teljes, de ez mindaddig homályban marad, amíg el nem jön az utolsó idő, amikor Isten színről színre láthatóvá teszi számunkra dicsőségét.

„Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlónak leszünk hozzá, és olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában. Ezért akiben megvan ez a reménység, megtisztítja magát, mint ahogyan ő is tiszta.” (1Jn 3,2) Aki hisz a feltámadásban az az eljövendő remélt, örök boldogság miatt hálából éli kegyes, keresztyén életét. Legyen számunkra igaz a szép református énekünk egyszerű szövege: *„E húsvét ünnepében, e húsvét ünnepében örvendjünk, keresztyének! Szívünk teljességében, szívünk teljességében illik szánkba víg ének. A feltámadott Jézus nekünk zálogot adott, hogy bár a föld gyomrába tétetünk, megújul valójába' életünk. E hittel midőn ünnepelünk, te légy, Jézus, velünk!”* Ebben erősítsen meg bennünket a mindenható Isten. Ámen!

Pálinkás Gyula lelkipásztor

Énekeljünk!

1. U-ram, kö-zel vol-tam hoz-zád, még-is el-sza-kad-tam.
 Meg-val-lat-ták hű-sé-ge-met, ne-ved meg-ta-gad-tam.
 Ha-lá-lod-nak har-mad-nap-ján vá-dol-nak a fé-nyek,
 Ha-lá-lod-nak har-mad-nap-ján sír-va haj-tok tér-det.

**Uram, kerestelek téged, céltalan futottam:
 Csak magamig, másokig, majd sírodig jutottam.
 Haláloednek harmadnapján megszűnik az átok,
 Haláloednek harmadnapján szívem megtaláloed.**

**Uram, taníts hinni benned, várni új csodára,
 Tedd életem hűségessé, legyen szavam hála!
 Haláloednek harmadnapján zendülnek a fények,
 Haláloednek harmadnapján én is áldlak téged!**

Református énekeskönyvünk 517.
 dicsérete Kádár Ferenc lelkipásztor-költő éneke,
 melyet Berkesi Sándor zenésített meg.

Húsvét ünnepén énekeljük hittel,
 bizalommal, feltámadásba vetett élő
 reménységgel!

Imádkozzunk!

Mennyei Atyám!

Húsvét ünnepén, a Te győzelmeidnek és dicsőségédnek ünnepén, alázattal és boldogan köszönöm Neked nagy ajándékodat, az életet. Ez a Te legnagyobb titkod, a Te legremekebb műved.

Köszönöm Neked mindennekfelett, hogy a Te Egyszülöttedben, az Úr Jézus Krisztusban elültetted ebben a világban az örökéletnek titokzatos fáját. Ő meggyőzte a halált és áttörte a koporsót, halottaiból feltámadott és lőn első zsengejük azoknak, akik Őbenne hisznek.

Tudom, hogy az örökélet nem egyéb, mint a Te teljes ismereted, a Neked való végtelen örvendezés és lényed szemlélete a szemtől-szembeállítás világában.

Taníts meg úgy élnem, hogy ne a láthatókra, hanem a láthatatlanokra nézzek és már e földi életben belepolgárosodjam a Te mennyei országodba.

Üzend meg nekem újra, hogy irgalmad kifogyhatatlan s kegyelmed mélyebb, mint a tenger, halott kedveseimet az a kegyelem fogadta, ez ítélte meg és ez mentette fel Krisztus érdeméért és így fogadsz, így ítélsz meg és így mentesz fel engem is az én drága szószólómnak és közbenjárómnak, az igaz és hű bizonyágnak, az Úr Jézus Krisztusnak érdeméért.

Az Ő nevében kérek, hallgasd meg az én imádságomat. Ámen.

(Ravasz László püspök húsvéti imádsága)

**„Mert a keresztről
 szóló beszéd
 bolondság ugyan
 azoknak, akik
 elvesznek, de
 nekünk, akik
 üdvözülünk,
 Istennek ereje.”
 (1Kor 1,18)**

Balog Zoltán református püspök imádsága

Elhangzott 2024. február 16-án, a Zsinat értekezletén.

Balog Zoltán református püspök a február 16-ai Zsinat értekezletén lemondott lelkesi elnöki tisztségéről. A Magyarországi Református Egyház törvényei szerint a lemondás a következő Zsinat döntésével válik hatályossá. Ezen az értekezleten nem került sor szavazásra. A soron következő zsinati ülésig Pásztor Dániel, a Tiszáninneri Református Egyházkerület püspöke, a Zsinat lelkesi alelnöke ügyvezetőként látja el az elnöki teendőket.

Az alábbiakban Balog Zoltán imádságát adjuk közre:

A mai újszövetségi igeszakasszal szeretném kezdeni. *„Az én juhaim – mondja Jézus – hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem. És örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből. Az én Atyám, aki nekem adta őket, mindennél nagyobb, és senki sem ragadhatja ki őket az Atya kezéből. Én és az Atya egy vagyunk.”*

Imádsággal szeretném folytatni.

Hűséges Istenünk, teremtő, szabadító, megtartó Istenem, Urunk, Uram, Jézus Krisztus!

Neked hatalmad van, hogy odaadd az életedet értünk, és erőd is van hozzá. Megtetted, és életedet újra és újra odaadtad nekünk. Nekem nincs se hatalmam, sem erőm ehhez. Én ahhoz kérem az erőt, hogy le tudjak mondani arról a megbízatról, melyet egyházad, a Magyarországi Református Egyház népének megbízatásából, a mi választott tisztségviselőink rám ruháltak.

Erőt és bölcsességet kérek ahhoz, hogy ez ne menekülésből történjen. Erőt és bölcsességet kérek ahhoz, hogy ez ne politikai megrendelésre, ne képmutató, külső nyomásgyakorlásra történjen. Erőt és bölcsességet kérek ahhoz, hogy ne egyházunkba férközött hatalomra vágyó emberek kényszerítésére történjen. Erőt és bölcsességet kérek ahhoz, hogy ne számításból történjen. Hogy ne a féltőn szeretők cserbenhagyása legyen. Erőt és bölcsességet kérek ahhoz, hogy ez a te akaratodat keresve történjen. Erősíts meg! Erősítsd meg azokat, akik nem engednek a külső nyomásnak! Erősítsd meg azokat, akik tudják, hogy nem test és vér ellen van hadakozásunk! Erősítsd meg azokat, akik ki akarnak tartani az igazság mellett, és nem akarnak a világ szerint, a világ logikájában élni és dönteni! Erősítsd meg azokat, akiknek egyházunk egysége fontosabb, mint a hitetlenek hitetése!

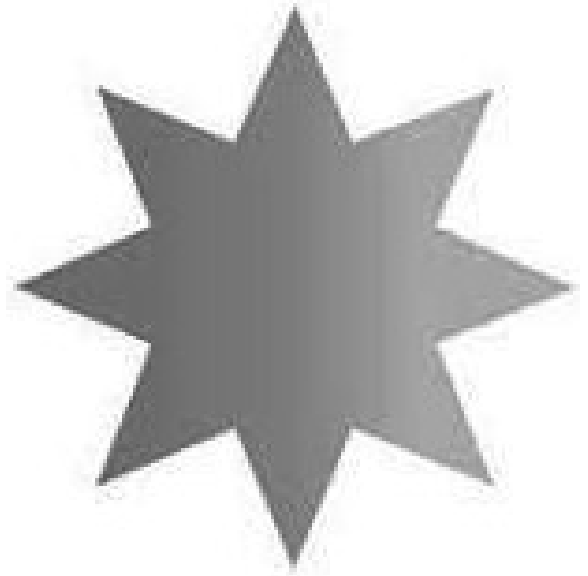
Adj erőt nekem, személyesen szembenézni tévedéseimmel, hibáimmal, bűneimmel! Szembenézni azzal, hogy milyen gyakran bíztam inkább a politika erejében, mint a Te hatalmadban. Szembenézni azzal, hogy egyházunk milyen kiszolgáltatott évtizedek, talán évszázad óta külső erőknél és hatalmaknál, és annyiszor enged nekik. Erősíts meg, hogy szembe tudjak nézni azzal: nem elégszer tudtam átadni magam teljes szívvel a te akaratodnak, hanem jobban bíztam a magam okosságában, világi eszközök erejében! Bocsáss meg! Azért nem kérek bocsánatot, hogy kegyelmet kértem egy általam ártatlanok hitt embernek. Annyiszor kértem lelkipásztorként kegyelmet világi hatóságoktól, emberektől, emberektől. S kértem kegyelmet elsősorban magamnak, Tőled, kegyelmes Isten. Köszönöm, hogy átéltem és átélhetem a megbocsátás kegyelmét. Add ezt azoknak is, akik most kegyetlenkednek!

Bocsáss meg, hogy nem voltam elég éber és körültekintő, s nem láttam, milyen veszélyek leselkednek ebben a kegyelmi ügyben országunkra, nemzetünkre, egyházunkra, köztársasági elnökünkre. Bocsáss meg, ha a gyermekbántalmazás áldozatait azt érezhették, hogy magukra maradnak, nemcsak most, hanem annyiszor az életben. Védj őket akkor is, amikor mi ezt elmulasztjuk!

Leteszem kezembe egyházunk életét. Mindig is ott volt, most is ott van, hiszen itt van a legjobb helyen. Leteszem a Zsinatunktól kapott tisztségemet. Egyházunkért teszem. Hogy ne bánthassák tovább az ártatlanokat. Hogy ne fordíthassák szembe még inkább azokat, akik ebben a Magyar Református Egyházban, összetartoznak a te szeretetedben. Leteszem, hogy lehessen bűjtöt tartani. Bűjtöt tartani és imádkozni, míg eljutunk nagypéntekig és a feltámadás ünnepéig. Adj ehhez erőt nekem! S adj ehhez erőt mindazoknak, akik a te hangodra akarnak hallgatni. Akik bíznak benne, hogy senki sem ragadhat ki minket a te kezedből. Akik hisznek benne, hogy te mindennél nagyobb vagy. Ámen.

Áldásként Jézus szavát a Lukács evangéliumából olvasom:

„Simon, Simon, íme, a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát. De én – mondja Jézus – könyörögtem érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited: azért, ha majd megtérsz, erősítsd atyádfiait.” Ámen

Az Elnökségi Tanács böjti körlevele

Kedves Testvérek!

„...én az Úr vagyok a te gyógyítód.”
(2Móz 15,26)

Nagyböjtben vagyunk. Nagypéntekre és a feltámadás ünnepére készülünk. Nagypénteken közösségben élhetjük át, hogy az érettünk meghalt és feltámadott Jézus Krisztus szabadító és újjászülő hatalma által a halál csöndje után megszólal az élet üzenete.

Böjti készülődésünket megterhelik a mindannyiunk által ismert kegyelmi ügy következményei. Zsinatunk lelkeszi elnöke lemondott elnöki megbízatásáról. A következő zsinati lelkeszi elnök megválasztásáig Pásztor Dániel tiszáninneri püspök, mint a Zsinat lelkeszi alelnöke látja el a lelkeszi elnök feladatát. Balog Zoltán püspöki tisztségéről egyedül ő és az őt megválasztó Dunamelléki Református Egyházkerület jogosult dönteni. Tiszteletben tartva ezt, imádságban tusakodva kérjük Istent, hogy bölcs, egyházunk javát célzó döntéseket hozzanak.

Látva és tapasztalva, hogy a közéletben miként uralkodott el a gyűlölet, és tűnt el a szeretet, emlékeztetünk Jézus tanítására: „Közöttetek ne így legyen!” – ezt várja Jézus tanítványaitól. Miközben a világ logikája a bűnben tartás, minket a bűn megvallása, a bűnbánat, a bocsánatkérés, a bűnbocsánat és a „mostantól fogva többé ne vétkezz!” (Jn 8,11) lelkülete határoz meg. Mi így zárjuk le magunk között ezt az ügyet, és ebben a szellemben szolgáljuk tovább Istent, egyházunkat és nemzetünket.

Nemcsak együttérzéssel gondolunk a gyermekbántalmazás áldozataira, hanem református hitünk szerint elfogadhatatlan bármiféle bántalmazás. Gondoskodó szeretettel fordulunk azon gyermekek felé, akik gyülekezeteinkben, óvodáinkban, iskoláinkban nevelkednek, Bethesda kórházunkban gyógyulnak, és akik a hátrányos helyzetűeknek létrehozott Bárka táborainkban találkoznak az élet örömeivel, Isten szeretetével. Az ő életük megóvása és gazdagítása, sebeik gyógyítása mindannyiunk szent kötelessége.

Nagypéntek örömhíre azt jelenti, hogy Isten Jézus Krisztus megváltó szeretete által emel fel mélységeinkből. Jézus Krisztus feltámadásában van gyógyulásunk, egységünk, közös szolgálatunk és örök reménységünk. Mindezekről senki és semmi el nem választhat bennünket. (Róma 8,38-39)

„...Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok. Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. Ha kerestek majd, megtaláltok engem, ha teljes szívből kutattok utánam.” (Jer 29,11-13)

Budapest, 2024. március 6.

Molnár János főgondnok, a Zsinat presbiteri elnöke
Dr. Molnár Pál főgondnok
Dr. Nemes Pál főgondnok
Veres Sándor főgondnok
Pásztor Dániel püspök, a Zsinat lelkeszi alelnöke
Balog Zoltán püspök
Dr. Fekete Károly püspök
Steinbach József püspök

A legkisebbek, az ovisok szolgálata

adakozók adományainak köszönhetően minden gyermeket meg tudunk ajándékozni egy csomaggal.
Isten áldása legyen a gyermekek, fiatalok és családjaik életén, jövőjén!

Advent IV. vasárnapja a gyermekek szolgálatával

Mindig lélekemelő, amikor gyönyörű templomunkban kevés szabad ülőhely marad. Így volt ez 2023. december 24-én, advent IV. vasárnapján is, amikor zsúfolásig megtelt az Isten háza az istentiszteletre érkező felnőttekkel és gyermekekkel.

Ezen az istentiszteleten a gyermekeké volt a főszerep, hiszen angyalváró istentiszteletünkön ők hirdették nekünk a karácsonyi evangéliumot. Az óvodásoktól egészen a konfirmandusokig minden korosztály szolgált énekekkel, versekkel, kisebb jelenetekkel a nagy Isten dicsőségére.

Hálásan köszönjük a Csillag Varrókörmek, hogy az általuk szervezett adventi vásárok bevételének, valamint a jókedvű

A 2. osztályosok karácsonyi jelenete

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Karácsonyi csomag a legidősebb gyülekezeti tagjainknak

Karácsony közeledtével útnak indultak presbitereink, hogy otthonukban keressék fel 80 év feletti egyházfenntartó gyülekezeti tagjainkat. Immár hagyományá vált, hogy gyülekezetünk egy szerény ajándékcsoomaggal kedveskedik nekik, így kívánva áldott, békés karácsonyt.

Hálásan köszönjük mindenkinek, aki adományával, vagy felajánlásával támogatta a csomagok elkészítését!

Isten áldása kísérje legidősebb testvéreink életét, családját! Kívánunk nekik sok erőt, egészséget, boldogságot!

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

**„Mert te vagy, Uram, reménységem, te vagy, Uram, bizodalمام ifjúkorom óta. ..Sokan csodálkoznak rajtam, mert te vagy erős oltalmam... Öregkoromban se vess el engem, ha elfogy az erőm, ne hagyj el!”
(Zsoltárok 71, 5.7.9)**

Konfirmandusaink advent III. vasárnapján

pünkösdkor konfirmációi fogadalmat tegyenek:

Áipli László – Áipli László és Áipliné Darabos Jusztna gyermeke.
Asztalos Nóra – Néhai Asztalos Zoltán Lajos és Szabó Edit gyermeke.
Csaplár Károly – Csaplár Károly és Szabó Peggy Aline gyermeke.
Furdi Vanessza – Furdi Zoltán és Ajpli Ágnes gyermeke.
Gyórfi Dorka – Gyórfi Krisztián és Gyórfiné Jóna Erzsébet gyermeke.
Hatos Noémi – Hatos Gyula és Derecskei Judit gyermeke.
Jáger Bence – Jáger Sándor és Drevenka Edit gyermeke.
Kiss Noémi – Kiss Tibor és Kissné Paróczy Krisztina gyermeke.
Nagy Benjámín – Nagy László és Nagyné Tóth Andrea gyermeke.
Nagy Tamás – Nagy Sándor és Nagyné Molnár Mariann gyermeke.
Pálinkás Katinka – Pálinkás Gyula és Pálinkásné Balogi Beáta gyermeke.
Pásztor Csanád – Pásztor Zoltán és Bánáti Ildikó gyermeke.
Strohbach Liliána – Strohbanch Miklós és Bartalos Györgyi gyermeke.
Szabó Tamás – Szabó Krisztián és Szabóné Czirkó Rózsa gyermeke.
Zöldi Eszter Nóra – Zöldi Imre és Jakab Eszter gyermeke.
Zrínyi Máté – Zrínyi László és Gera Krisztina gyermeke.
Zöldi Imre – néhai Zöldi Imre és Somogyi Éva felnőtt gyermeke.

A gyülekezet nevében Holczmann Mihály főgondnok úr átadott konfirmandusainknak egy énekeskönyvet, majd gyülekezetünk fiataljai énekkel szolgáltak. A konfirmandus fiatalok Vargha Gyuláné Szász Póla adventi verseivel készítették lelkünket a karácsonyra.

Fiataljaink énekes-zenés szolgálata advent III. vasárnapján

Advent III. vasárnapja gyülekezetünkben

2023. december 17-én mutattuk be a gyülekezet előtt azt a tizenhat fiatal és egy felnőtt konfirmandust, akik arra készülnek, hogy a pünkösdi konfirmációban keresztelésük alkalmával a szüleik és keresztszüleik által helyettük tett hitvallást magukévá tegyék és elkötelezzék magukat az Úr Jézus Krisztus követésére.

Isten iránti hálával jelentem a gyülekezetnek, hogy a következő fiatalok és felnőttek készülnek arra, hogy a

**„A reménység Istene
pedig töltsön be titeket a
hitben teljes örömmel és
békességgel, hogy
bővüljétek a
reménységben a
Szentlélek ereje által.”**

(Róm 15,13)

A konfirmációi fogadalomtétel május 19-én, pünkösdi vasárnapján, a 9.30-kor kezdődő ünnepi istentiszteleten lesz.

Jöjünk el minél többen, és legyünk tanúi a konfirmandusok bizonyoságtételének!

Isten áldását és megsegítő kegyelmét kérjük az ő életükre, és kívánjuk, hogy az előkészítő ideje alatt is kerüljenek minél közelebb a mindenható Istenhez!

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Ady Endre (1877-1919)

105 éve halt meg Ady Endre

Éppen 105 esztendővel ezelőtt, 1919. január 27-én, 41 esztendő korában hunyt el minden idők egyik legnagyobb magyar költője, Ady Endre. Költészete, életműve alapkö a magyar irodalomban. Éppen ezért illő és méltó, hogy halálának évfordulóján megemlékezzünk róla néhány gondolat erejéig.

Ady Endréről sok mindent el lehet és el is tudnánk mondani. Tudjuk, hogy szilágysági Érmindszenten született 1877. november 22-én. Református kismemesi családból származott, édesanyja egy református lelkipásztor árvája volt. Tanulmányait az érmindszenti református elemi iskolában kezdte, középiskoláit a nagyvárosi piarista gimnáziumban és a zilahi református kollégiumban végezte.

Érettségi után a debreceni jogakadémiára iratkozott be, de nem fejezte be jogi tanulmányait. 1899 áprilisában a függetlenségi párti *Debrecen* című lap munkatársa lett. Itt jelentette meg első verseskötetét, *Versek* címmel 1899 júniusában. Később Nagyváradra szerződött, a szabadelvű párti *Szabadsághoz*, majd a *Nagyvárad* *Naplóhoz*. Ekkor döntötte el végképp – a család tiltakozása ellenére –, hogy szakít a jogi pályával, és újságíró, író lesz.

1903 augusztusában ismerkedett meg Diósy Ödön feleségével, a Váradra hazalátogató Brüll Adéllal. Találkozásuk fordulóponthoz jelent Ady életében és művészi pályáján is: felszabadította költői tehetségét, Párizsra irányította figyelmét. 1909-től egyre gyakrabban szorult szanatóriumi ápolásra önpusztító életmódja, fizikai és idegrendszeri állapota miatt. Magánélete is válságba jutott. Lédával való kapcsolata tarthatatlanná vált, így 1912 áprilisában szakított vele. Több meghiúsult házassági terv után Ady 1914 áprilisában meglátogatta Csucsán Boncza Bertát, akivel 1911 óta leveleztek. A fiatal lány irodalmi halhatatlanságra áhítozott, Ady megértésre, így az apai beleegyezés megtagadása ellenére is összeházasodtak 1915 márciusában.

A háború kitörését Ady az első pillanattól kezdve hevesen ellenezte, átlátta a háború esztelen, emberi életet meggyomorító voltát. Élete utolsó heteiben súlyos beteg volt. Az otthoni ápolás elégtelennek bizonyult, így a Liget Szanatóriumba vitték. Itt halt meg 1919. január 27-én, 41 évesen. Koporsóját a Nemzeti Múzeum előcsarnokában ravatalozták fel, a nemzet halottjaként temették el a Kerepesi temetőben. Temetése 1919. január 29-én volt.

Ady Endre kalandos életéről, költői életművének jelentőségéről hosszú oldalakat lehetne írni. Azt is tudjuk, hogy mennyire öntörvényű, az élvezeteket habzó, önpusztító életet élt. Azonban ami engem már középiskolás koromban megfogott az ő költészetében, az az istenes verseiből áradó őszinte istenkapcsolat volt. Úgy gondolom, hogy a legistenfélőbb ember is sokat tanulhat tőle, ami az istenkapcsolatának személyességét illeti.

Ki ne tapasztalta már meg élete során azt a nagy kegyelmet életének egy-egy nehezebb időszakában, amit *Az Úr érkezése* című versében leír: „*Mikor elhagytak, / Mikor a lelkem roskadozva vittem, / Csöndesen és váratlanul / Átölelt az Isten*”. Vagy mennyire a sajátunk lehet a *Hiszek hitetlenül Istenben* c. költeményének fohászokdája: „*Hiszek hitetlenül Istenben, / Mert hinni akarok, / Mert sohse volt úgy rászorulva / sem élő, sem halott.*” Ki ne viaskodott volna még Isten szándékai ellen? És ki ne kérte: „*Istenem földben, fűben, kőben, / Ne bántsuk egymást mostanában: / Sokat járok a temetőben*”?

Sorolhatnánk még hosszasan azokat az Ady-sorokat, amelyek ott dongnak a szívünkben. Máig hálás vagyok a középiskolai magyartanáromnak, hogy Ady Endre gyönyörű sorai megmaradtak az emlékezetemben. (Az ő vesszőparipája az volt, hogy 100 sort illik tudni minden nagy költőnkől.)

Istenes verseit olvasgatva és ízlelgetve emlékezzünk Ady Endrére, aki - hozzánk hasonlóan - hitében megélt nagy mélységeket és magasságokat egyaránt.

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Ady Endre: Volt egy Jézus

**Szent elgondolás: volt egy Jézus,
Ki Krisztus volt és lehetett
És szerette az embereket.**

**Ő mondta: fegyvert a fegyverrel
Győzni s legyőzni nem szabad:
Jézus volt, Krisztus: legigazabb.**

**Az emberek úgy elrosszultak
(Hiszen nem voltak soha jók):
Most Krisztus-hitünket csúfolók.**

**Pedig ma is élhet. Föltámadt,
Ki Krisztus és nagyon nagy úr,
De él másképpen és igazul.**

**Járj köztünk,
drága Isten-Ember,
Tavas van, nőnek a gazok
S kevesek az igaz igazok.**

**Úgy látlak, ahogy kigondoltak:
Egy kicsit véres a szíved,
De én-szívem egészen tied.**

Kristófné Vidók Margit: Hímzőnők

*Egyik öltés másik után,
virág nyílik kezük nyomán.
Előbb zöld jön, majd a sárga,
szép a hímzés hagyománya.*

*Szépen, lassan jönnek sorba,
következik a színpróba.
Rózsá nemcsak piros lehet,
kék nefelejes is meghihet.*

*Szerényen simul ibolya,
liluló szép a mosolya.
Öröm nézni a színeket,
a kész virágfüzéreket.*

*Csodás minták, szinte élnek,
helye van a díszítésnek.
Tisztelet a hímzőnőknek,
egyől-egyik népművészek.*

A Csillag Varrókör jelenlegi tagjai (Fotó: Somogyi György)

Gyülekezetünk büszkesége: a Csillag Varrókör

Csütörtök délelőttöként gyülekezetünk egyes kezű asszonyai hétről hétre összegyűlnek, hogy közösen kézimunkázzanak. Az ő szolgálatuk csendes, de annál értékesebb! Hiszen a kezeik közül kikerülő munkák mind-mind a nagy Isten dicsőségét és gyülekezetünk épülését szolgálják. Gondoljunk csak azokra a kis kendőcskékre, amiket a megkeresztelt gyermekek kapnak emlékül keresztelőjük alkalmával! Hány család örzi ezeket a kendőket, emlékezve arra a napra, amikor gyermekük a keresztség sákramentumában részesült. Vagy ott vannak a szebbnél szebb énekeskönyv borítók, bibliatokok, amelyeket gyülekezeti tagjaink használnak! Hány és hány karácsonykor kerültek már a gyermekek vagy éppen az idősek csomagjába az általuk készített apró díszek, ajándéktárgyak! Milyen sok vendég megfordult már nálunk, és a gyülekezet is számtalan helyen járt kirándulások alkalmával, amikor szintén olyan ajándékokat adhattunk át, amit a varrókör tagjai készítettek. Számtalan igés könyvjelző, túpárna, asztalterítő, függönydrapéria, kötény, levendulazsák került már ki a kezük közül, de a sort még hosszasan lehetne tovább folytatni.

Bőségesen volt hát mit megmutatni azon a kiállításon, mely 2024. március 15-én nyílt meg a József Attila Közösségi Házban. Végtelen nagy öröm számunkra, hogy a kiállítás által a város lakói is betekintést nyerhettek abba a hatalmas munkába, amit a Csillag Varrókör tagjai már évek óta végeznek.

A 90. zsoltár szerzője így foházkodik: „Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! Kezeink munkáját tedd maradandóvá, kezeink munkáját tedd maradandóvá!” (Zsolt 90,17). Azt gondolom, hogy ez az ige valóra válik a Csillag Varrókör asszonyainak életében, mert az ő kezük munkája valóban maradandó, melyben gyönyörködhetünk mi magunk, de még az utánunk jövők is. Isten áldja meg asszonytestvéreink életét, és adjon nekik erőt, hogy végezhessek hűséges szolgálatukat továbbra is Urunk dicsőségére!

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Kiállítás születésnapon

Kettős ünnepet tart a református gyülekezet Csillag Varróköre. Tizenhárom éve kézimunkázunk együtt és a József Attila Közösségi Ház ez alkalomból munkáink bemutatására kért fel bennünket. Örömmel fogadtuk a felkérést és leltárt készítettünk abból, amink van.

Jó néhány terítőt visszakerültünk a kiállítás idejére azoktól, akik korábban megvásárolták. Az asszonyok gőzerővel készítették a szebbnél szebb munkákat és összeállt az anyag. Berendeztük a termet, felkerültek a függönydrapériák és a nagy terítők a falra, a kisebb dolgok a tárolókba.

Újra hasznosítással is foglalkozunk és kékfestőből is alkotunk. Ezekből kötények, szütyők, táskák, papírszembendő tartók, telefontokok készülnek.

Büszkék vagyunk, mert sok-sok dicséretet kaptunk a munkáinkért. Itt is kifejezzük köszönetünket a lelkészeinknek és a presbitériumnak, hogy támogatnak bennünket.

Janovicsné Paál Ilona presbiter

Presbiterek köszöntése

A Szabadszállási Református Egyházközség 2024. január 1-től fennálló presbitériuma

2023. december 26-án, karácsony 1. napján az ünnepi istentisztelet keretében köszöntöttük a presbitereinket, adtunk hálát az ő szolgálatukért, megköszönve a leköszönő presbiterek áldozatkészségét és áldást kérve az újonnan felálló presbitérium minden tagjára.

Egyházunk egyik hitvallási irata, a II. Helvét Hitvallás XVIII. fejezete így ír a presbiteri tisztségről: „Isten azért, hogy az Egyházat összegyűjtse, illetve létrehozza, vezesse és megtartsa a maga számára, mindig választott, választ ma is, és fog is választani szolgáikat, amíg csak egyház lesz a földön. Tehát az

egyházi szolgák eredete, intézménye és feladatköre nagyon régi időkre megy vissza és Istentől van, nem pedig valami új dolog vagy emberi találmány. Tudna ugyan a maga számára Isten közvetlenül, a saját erejéből is egyházat alkotni az emberek soraiból, de inkább az emberek szolgálata által és az emberekkel együtt akarta ezt megtenni. Ezért az egyházi szolgákra nem úgy kell tekinteni, mint csupán a maguk által választottakra, hanem mint Isten szolgálóira, akik révén Isten az emberek üdvösségét munkálja.”

A presbiteri tiszt Isten különös ajándéka az anyaszentegyház szolgálatára. A Magyarországi Református Egyházban több mint 20 ezren viselnek presbiteri tisztséget. Nagy a felelősségük és reménység szerint örömteli a szolgálatuk a presbitereknek. Én hiszem azt, hogy a presbiteri tisztséget csak buzgó imádsággal lehet hűen betölteni.

2023. december 31-ével lezárult a 2018. január 1-jével indult 6 éves presbiteri ciklus. Holczmann Mihály főgondnok úr szépen összefoglalta a Karácsonyi Üzenetben ennek a 6 évnek a legfontosabb állomásait.

A mögöttünk lévő időszakban húsz presbiterünk és három pótpresbiterünk szolgálata segítette a lelkipásztorokat, és tett azért, hogy a gyülekezet életében minden szép rendben történjen Isten dicsőségére.

Hálás szívvel erről a helyről is megköszönöm a leköszönő presbitérium minden tagjának segítségét, odaszánását, hűséges egyházi szolgálatát, melyet Isten dicsőségére és a gyülekezet épülésére végeztek alázattal és szeretettel. Istennek adunk hálát, mert személy szerint mi, lelkipásztorok, de az egész gyülekezet is, mindig mindenben számíthattunk Holczmann Mihály főgondnok úr és az egész presbitérium segítségére, támogató szeretetére a mögöttünk lévő időszakban.

Az ünnepi alkalmon először azokat a presbiter testvéreket köszöntöttük, akik 2023. december 31-ével letették a presbiteri szolgálatot.

A presbitérium a 2023. november 28-án tartott ülésén a 3. számú határozatával tiszteletbeli presbiteri címet adományozott Nagy Károlyné és Szabó Kálmán presbiter testvéreinknek, akik életkoruknál fogva döntöttek arról, hogy nem vállalják tovább a presbiteri szolgálatot.

Megköszöntük az elmúlt hat év szolgálatát Bognár-Kovács Éva, Derecskei Brigitta, Hajdú István, Farkas Katalin, Jávorka Mária, Mándi Barnabás és Szolnoki Attiláné testvéreinknek is.

Farkas Katalin presbiter testvérünk az elmúlt év végén Kecskemétre költözött. Erről a helyről is megköszönjük szolgálatát, életére, jövőjére Isten áldását kérjük.

Hálával és szeretettel emlékezünk Kiss Sándor presbiter testvérünkre, gyülekezetünk egykori gondnokára, aki 2023 szeptemberében ment el a minden élők útján.

Ahogy arról már korábban beszámoltunk, 2023. október 8-án törvényes rendben megtörtént a presbiterválasztás. Hálásan köszönöm a választási bizottság munkáját, odaadó szolgálatát a jelölés és a választás előkészítésében, lebonyolításában. A gyülekezet nevében megköszönöm Holczmann Mihályné, Szalainé Hajdú Ágota, Mándi Barnabás és Derecskei Brigitta választási bizottsági tagok minden segítségét.

A választói közgyűlés 20 fő presbitert és 3 fő pótpresbitert választott. Mivel Farkas Katalin presbiter testvérünk elköltözött, így a helyére Ifj. Seres Imre pótpresbiter lépett, mint aki a pótpresbiterek között a legtöbb szavazatot kapta.

A Szabadszállási Református Egyházközség presbitériuma a 2024. január 1-től 2029. december 31-ig terjedő időszakra:

Holczmann Mihály főgondnok, **Bartalos Györgyi** presbiter, **Boczkáné Mankovics Irén** pópresbiter, **Csász Jenő** presbiter, **Deliné Gurmai Zsuzsanna Ágnes** presbiter, **Ferenczy József** presbiter, **Gáspár Ferenc** presbiter, **G. Kovács Sándor** presbiter, **Hajdú Kálmán Lászlóné** presbiter, **Janovics-Paál Gábor** presbiter, **Janovicsné Paál Iлона** presbiter, **Kiss Imréné** presbiter, **Kiss Katalin** presbiter, **Kovács Kálmán** pópresbiter, **Kristófné Kárász Katalin** presbiter, **Oszlánszkiné Szabó Hajnalka** presbiter, **Seres Imre Ifj.** presbiter, **Siposné Kiss Eszter** presbiter, **Süveges-Holczmann Andrea** presbiter, **Szalontainé Lukácsi Lília** presbiter, **Szolnoki Attila** presbiter, **Szűcs Attila** presbiter.

Az ünnepélyes eskütétel után áldást kértünk presbitereink életére, majd imádságban kértük Isten megsegítő kegyelmét szolgálataikra.

Az emléklapok átadása után az egész gyülekezet közössége énekelte áldásképpen a 134. zsoltár 3. versét.

Isten adjon testi-lelki erőt presbitereink gyülekezetünkben végzett szolgálatához!

„Legeltessétek az Isten közöttetek levő nyáját, ne kényszerből, hanem készségesen; ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak. És amikor megjelenik a Főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koronáját.” Ámen (1Pt 5,24)

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Leköszönő presbitereink - A képről hiányzik Jávorka Mária, Farkas Katalin és Mándi Barnabás (Fotó: Somogyi György)

Mindig csak adni (ismeretlen szerző)

*A jó öreg kút csendesen ontja vizét
így telik minden napja.
Áldott élet ez, fontolgamot:
csak adni, adni minden napon.*

*Ilyen kúttá kellene lennem.
Csak adni teljes életemben.
Mindig csak adni?
Ez terhet is jelenthet!*

*Jó kút, nem érzed ezt a terhet?
Belenézek, tükre rám ragyog,
de hiszen a forrás nem én vagyok!
Árad belém, csak továbbadom,
vidáman, csendben és szabadon.*

*Hadd éljek ilyen kút-életet,
összak áldást és sok-sok szeretetet!
Nem az enyém, Krisztustól kapom,
egyszerűen csak továbbadom.*

Csorba István: Hitben járni!

*Hitben járni, nem sietni,
Mindent Krisztusunkra bízni,
Tudjuk óráját ismerni,
Szent idejét, nyugton várni.
Hitben járni, nem látásban,
Dicsérni, s kérni imában!*

*Nem siet, ki hitben jár, míg szól az Úr, addig vár!
Mondja Isten szent Igéje, melyben rejlik a békéje.
Nem ismerjük az óráját, csak várjuk a szent csodáját!*

*S Ő szól: Fiam, ne félj, bízzál,
Engem segítségül hívjál!
Aki hisz, az megtartatik,
Egyedül ő nem hagyatík!
Hitben, járni, Őt imádni,
S míg erőnk van, csak szolgálni.*

*Ez a célunk, ez a vágyunk,
Rád tekintve, veled járunk.
Rád terelve más szemét is,
Rajtad csüngve folyton mi is.
Hitben járva, szeretetben,
Léleekben már, az egekben.*

Emléksorok Szász Póla édesanyjáról

A hajdani lelkészfeleségekről az egyik legszebb ábrázolást Baksay Sándor írta meg „A csudálatos történet” című elbeszélésében (1876). Egy részét hadd tüsszük ide, kis nefelejcs-virággént:

„... a mi embereink nemcsak a papot szeretik választani, hanem a papnét is. Innen ez a példabeszéd (egészen kálvinista találmány): kinek a pap, kinek a papné. A papválasztás nem mindig szokott jól ütni ki, vagy legalább nem mindenkinek meglegedésére; keserű harcok előzik meg; duzzogás, idegenkedés marad utána, mint árvíz után az iszap. Sok szegény fiatal ember azt veszi észre, hogy meg sem melegedett, máris hideg a helye. De azért nincs veszve semmi, mert egy szerencsésen intézett papné-választás mindent helyre hoz.

Egy csinos kis takaros papné, gondos, szíves, barátságos, aki a szegény embert is megkigyelmedezi, nem nagyralátó, nem házsártos, nem pompázó, nem csatarászó, csak olyan ékessége azoknak a faoszlopos tornácú parókiáknak, mint akár egy debreceni széniorból [= teológián a diákok választott elnöke, aki az ifjúságot képviseli, s az iskolai törvények megtartását ellenőrzi] lett pap a maga katedrájának [=szószék].

Hatása nagyobb és tartósabb is, mint férjéé. A férj előregszik, elkedvetlenül; hangja elbágyad, szorgalma meglankad, megunják; meg talál gazdagodni, megirigylik; összeütközésbe jön a presbitériumával; egyik-másik embert megleckéz, azok úgy állnak rajta bosszút, hogy felé sem mennek többé a templomnak, hanem a szomszéd faluba járnak el kiénekelni magukat: ellenben a papné folyvást megmarad a népszerűségben és árnyéktartójává lesz férjének. Ékessége a falunak, míg fiatal; vigasztalása és jóttevője, mikor élemedik, azzal a fehérbodros fejkötővel és kék tiszta konyhakötővel. Mert senki sem tud olyan jó, betegnek való ételeket és olyan hasznos, hideglelés ellen való italokat készíteni, mint a tiszteletes asszonyok...”

A régi jó lelkészfeleségek, „papnék” egyike Bibó Antónia, aki 1863 nyaratól néhány évig a szabadszállási parókia ékessége volt – mint Szász Károly felesége és Szász Póla édesanyja. Hisszük, hogy a mai szabadszállásiakat érdekli néhány egyszerű emlékvonás róla.

Barátosi Bibó Antónia Halason született 1837-ben, egy erdélyi gyökerekkel bíró, de már törzsökös halasinak számító birtokos nemes családban. Apja, Bibó Károly városi főjegyző, kiskun-kerületi kapitány, majd nádori ítélőtáblai bíró. Tudott írni, olvasni, de a kor szokása szerint magasabb iskolát nem végzett, őt is a család összetartására, a „család-üzem” vezetésére nevelték.

Szász Károly, s a sajtó szerint „szép és lelkes menyasszonya” 1858. március 28-án kérték az áldást házasságkötésükre, Kunszentmiklóson. Antónia 21 éves volt, a férje huszonkilenc éves, s 1857 óta a helyi lelképásztor. Emellett már országosan elismert költő, műfordító, számos folyóirat munkatársa, az irodalmi élet egyik központi alakja, az Akadémia levelező tagja (később a Kisfaludy Társaság tagja is). 1860-62 között a Solti Ref. Egyházmegye főesperese. A boldog férj 1884-ben sajtóban is megjelent önéletrajzában ekként írt miklósi éveiről: „...itt ismertem meg azt, ki szívemet mélyebb s állandóbb szerelemre gyullasztotta az eddigieknél, s testi és lelki szépsége varázsával, elme-, szív- s jellemkincseivel örökre lebilincselte.”

Szabadszállásra 1863-ban költöztek át, ahová férjét meghívták, majd megválasztották lelkésszé. Ehelyütt született a nagykorúságot elért gyermekeik közül 1863. október 15-én Póla, majd 1865. november 11-én Károly [politikus, irodalomtörténész, író, az Akadémia, a Kisfaludy Társaság tagja, közoktatásügyi miniszteri tanácsos, utóbb ogy. képviselő, a képviselőház elnöke.] 1865-ben újabb változás történt életükben: Szász Károlyt a fülöpszállási kerület országgyűlési képviselőjévé választották. Fővárosi tartózkodásai alatt többször levélben tudósította otthon maradt feleségét az országgyűlésről.

A levelezésüket is kutató Sári Szabó Katalin történész szerint „a »különélés« számos problémát generált kettőjük között, Bibó Antónia számára jóval megerőltetőbb is volt, a kényszerű különlét kapcsolatukat igencsak megpróbálta.

Antónia állandó kétségek között élt: önbizalma, férje iránti bizalma sűrűn megrendült:

Bibó Antónia 1879-ben

»[...] még azt találd gondolni, hogy bizony még a magány valami rossz vers vagy novella író képez belőlem de hál Istennek ere sem tehetségem sem időm nincs, én már csak maradok édes cicám oly egyszerű mint eddig voltam pedig ki most a nagy Világba oly sok sok szellemdus mivelt s a társalgásba kitanult s finom modoru hölgyel találkozol és beszélsz talán nem is szereted hogy a te feleséged ezekhez képest mily igénytelen, egyszerű de édes cicám szeress te engem így.« – idéz Antónia egyik leveléből.

1867-ben Eötvös József meghívta a vallás- és közoktatásügyi minisztériumba Szász Károlyt, ahol a „nem katolikus ügyek” intezője lett, majd 1869-től Pest megyei, 1872-től jász-kun kerületi tanfelügyelőként, majd ismét miniszteri tanácsosként

dolgozott. Kinevezése után családját is a fővárosba költöztette 1868-ban. Minisztériumi évei alatt Budán laktak, hivatalnok családok szomszédságában. Rendszeresen látogatták őket az irodalmi és a hivatali elit tagjai. Antónia azokhoz a családokhoz is szívesen eljárt, ahol a feleség hasonló gyökerekkel bírt. Közéjük tartozott Arany Jánosné Julianna is (Aranyék 1860-ban költöztek Pestre, Nagykőrösről).

Édesapja halála (1870) után kúriát, szőlőt örökölt. Ezt követően a család Halason töltötte a nyarakat. Amíg a Bp.-Halas vasútvonalat át nem adták (1882), addig úgy utaztak, hogy Pesten hajóra szálltak, lecsorogtak Kalocsáig, majd onnan gyermekekkel, szobalánnyal, egész nyárra szükséges ruhákkal, miegymással kocsikon mentek Halasra. Nyár végén vissza, ugyanígy. [Ennek lebonyolításához is kellett ám szervezőképesség!] Halason Szilády Áron igehirdetéseit többnyire meghallgatták. „Halas város intelligenciája rokonságban, sógorságban, komaságban állván egymással, volt élénk társasági élet, [...] Névnap, születésnap, szüreti mulatság, eljegyzés, esküvő, keresztelő váltogatták egymást.” (Sárai Szabó Katalin)

1884-ben Szász Károlyt megválasztották a Kálvin téri egyházközség lelkészévé, majd a Dunamelléki Református Egyházkerület püspökévé. (Helyettese, a lelkészi főjegyző, a halasi Szilády Áron lett.) Bibó Antónia tehát 47 évesen püspökfeleség lett! Országos hírességű párrá váltak, a sajtó bőségesen beszámolt ezüstlakodalmukról (1883), gyermekeik eljegyzéséről, Szász Károly édesanyja elhunytáról (1892), negyvenedik házassági évfordulójukról (1898).

Utolsó püspöki titkára későbbi visszaemlékezése szerint Szász Károly „... pénze hamar elfogyott. Lyukas zsebe volt. Elhullatta a szegények számára. Jól ismerte ezt a tulajdonságát felesége, Bibó Antónia, aki olyan megállapodást kötött férjével, amikor az püspökké lett, hogy minden palástpénzt, amit aranyban kap, — boldog idők, — köteles feleségének átadni. Át is adta becsületesen.” [A palástpénzt ma stólának nevezzük. KT]

Tíz gyermekük született, az első kettőt korán, majd még másik kettőt is elvesztettek, így két fiú (Károly, Béla) és négy lány (Póla, Ilona, Ida, Margit) felnevelésére kellett gondot viselniük. Sárai-Szabó Katalin szerint „az anyaszerep szintén nagy próbatételt jelentett Bibó Antónia számára.

Szorongott attól, hogy nem tud megfelelni annak a társadalmi elvárásnak, amely szerint a jó iskoláztatás, a körültekintő nevelés után, tekintélyes álláshoz kell jutniuk és egy szép ívű karriert kell befutniuk azoknak a fiúknak, akik a hozzájuk hasonló presztízzsel rendelkező családokból származnak.

Szász Károly és Bibó Antónia 1898-ban,
a 40. házassági évfordulójukon

Szász Károly: Szép, jó, hű

*A legszebb asszony az te vagy,
- Az én szememmel nézve! -
A kor rajtad nyomot se hagy,
Vagy én nem veszem észre.
Homlokodon nincs egy redő;
S oly halkán lebben az idő
- Mint sas, ha ég ölén ring –
Hogy szárnya meg sem érint.*

*A legszebb asszony is te vagy:
Gyöngéd, szelid, türelmes.
Azért sosem töröd magad,
Bennem hibát hogy' lehess.
Jóltévő fátyol mosolyod,
mellyel hibáim takarod,
S a mások bántalmától
Megvéd e gyöngé fátyol.*

*A leghűbb asszony is te vagy:
Békés kis otthonodtól,
Csak rejtve itt boldog maradj,
Elvágyva nem csapongó.
Hír, fény, szereplés helytt neked
Elég csak férjed, gyermeked,
S hogy boldogoknak láthatd:
Az egyetlen dicsvágyad.*

*Oh áldd Istent szépségedért,
Jóságodért Ő áldjon!
Én áldalak hűségédért,
Míg élek e világon.
Így mint a nyári permeteg,
Áldásban foly le életed,
S ha sírba kell majd szállnod:
Neved még ott is áldott.*

Kedves gyülekezeti tagunk, H. Kovács Péter ajándékozott nekem egy régi, Radó Antal által szerkesztett verseskötetet, melyben megtalálható Szász Károlynak ez a feleségéhez írt verse. Hálás köszönetünk érte! – Pálincásné Balogi Beáta lelkipásztor

A lányoknak pedig képessé kell válniuk arra, hogy egy megfelelő társadalmi presztízzsel rendelkező férj mellett betöltsék az ideális feleség hivatását. Idézi Antónia sorait egy 1892-es leveléből: »Látod édes cicám ennyi ezer bajom van nékem amivel sem dicsőség de még csak elismerés sem jár, talán ha az ember meghal azt el fogják mondani, hogy mégis ért valamit ez az asszony, azt úgyis én magam érzem legjobban, hogy arról amiről ábrándoztam nem tudtam bétölteni, nem tudtam gyermekeimet olyanná nevelni, mint én akartam talán nagyon sokat akartam, vagy az én tehetségem volt nagyon kevés, de nem zúgolódom, Isten adott egészséget és ez a legfőbb adomány, ezen nem szabad hálátlanak lenni.«

1900. március 15-én, hosszabb betegeskedés közben hirtelen elhunyt. Elhunytáról, temetéséről is (a gyászbeszédet Szilády Áron mondta) beszámolt minden napilap, s több folyóirat. Hitvese halála után Szász Károly búskomorrá vált, egészsége megroppant, 1903-ban lemondott püspöki tisztségéről, következő évben a lelkészi állásáról is, majd – Póla leányuknál lakozván – 1905 őszén elhunyt. Sírjuk a Kerepesi úti temetőben koszorúzható! [28. dísor 13. parcella]

„A Szász házaspár által képviselt értékrend a megtervezett és jól szervezett, szigorúan vett munkamegosztásra, kötelesség-teljesítésre, munkaetikára épült...” – írja róluk Sári Szabó Katalin.

Emlékük legyen áldott, Szabadszálláson is!

Dr. Kenyeres Tibor, Kerekegyháza

Babaklub

13 évvel ezelőtt változás előtt állt az életem, nyugdíjba készültem. Sokat töprengtem mi lesz ezután, mit fogok csinálni.

A Úristen ekkor üzenetet küldött nekem. Az üzenet hordozója az akkori nagytiszteletű asszony volt.

Máté Sándorné, aki azt mondta „csinálj babaklubot”!

A presbitérium jóváhagyásával 2 hét múlva megtartottam az első alkalmat. Hét anyuka volt jelen a kicsinyével.

Ezek a „kicsinyek” most a konfirmációs padokban ülnek, pünkösdkor fogadalmat tesznek.

Hálát adok az Úrnak, hogy fennállásunk óta töretlen az érdeklődésük a szülőknek és jönnek a babákkal rendszeresen. Óvodába, iskolába kerülve hittan órára járnak, és vasárnaponként eljönnek gyermek istentiszteletre. Külön öröm azt látni, hogy édesanyák, édesapák elkísérik a gyermeküket és nem csak beküldik őket, hanem beülnek velük.

Innen is üzenem a kedves olvasóknak, hogy szeretettel várom a babás szülőket a babaklubba. Az ovisokat, iskolásokat pedig várják a szolgálattevők gyermek istentiszteletre. Köszönöm, Istenem, a lehetőséget!

Babaklubosok a Mikulással

Janovicsné Paál Ilona presbiter

AZ ÉLŐ IGE ÉVE 2024

2024 az Élő Ige Éve

Március első vasárnapja egyházunkban mindig bibliavasárnap. Mi, reformátusok, 120 éve tartjuk számon ezt a napot, ami valójában már 220 éve egy jelentős mérföldkő a világ keresztyéniségének életében.

220 évvel ezelőtt ugyanis, 1804-ben, ugyanígy március elején létrejött egy keresztyén társaság, a Brit és Külföldi Bibliatársulat, ami hittel és áldozatos munkával támogatta Angliában, majd Európában, végül az egész világon a Biblia kiadását és terjesztését. Azt a célt tűzték ki maguk elé, hogy minél olcsóbban, minél több nyelven, minél több emberhez jusson el a Szentírás.

Minden márciusban megemlékezünk erről és ilyenkor a könyvek könyve, a Biblia áll az igehirdetés középpontjában. Ezek az alkalmak a perselypénzünkkel mi is a Szentírás kiadásának és terjesztésének ügyét támogatjuk a Magyar Bibliatársulat által.

Azt gondolom, hogy ma már hazánkban senki sem vitatja azt, hogy a Biblia világirodalmi jelentőségű mű, aminek hatása egész Európa kultúráját, jogrendjét, művészetét alakította, és amelynek ismerete hozzátartozik az alpműveltséghez. És azt se felejtjük el, hogy a mai napig a Bibliát fordították le a legtöbb nyelvre és ez a legnagyobb példányszámban eladott könyv szerte a világon.

Hívó református keresztyénként hisszük, hogy a Biblia az élő Isten Igéje. Hiszük, hogy a Bibliából a teremtő Isten szól hozzánk, mert az Úristen az egész emberiségnek kinyilatkoztatta akaratát e könyv által.

Olyan szépen mondja Péter apostol az 1. levelében Ézsaiás prófétát idézve: „megszárad a fű és virága elhull, de az Úr beszéde megmarad örökké.” (1Pt 1,24b-25a)

Igen, Isten Igéje megmarad még az ürrepülők, a plazmatévék, az okos telefonok, önvezető autók és a mesterséges intelligencia korában is, még hozzá azért, mert a tudományos és technikai fejlettségünk ellenére továbbra is csak emberek vagyunk, és ugyanazokkal a gondokkal küzdünk, mint kezdettől fogva minden ember. Az étellel, a halállal, a boldogsággal és boldogtalansággal, az egészséggel és a betegséggel, az erkölccsel és a családdal kapcsolatos kérdésekkel kell megbirkóznunk ma is. A bennünket foglalkoztató alapkérdések nem változtak meg az évezredek alatt, és az ezekre a kérdésekre választ kínáló Biblia is változatlan maradt.

A Timóteushoz írt 2. levélben azt olvassuk, hogy „a teljes írás Istentől ihletett” (2Tim 3,16). A Biblia Isten szent szava, ami nekem szól. Személyesen nekem, nekünk. A Bibliát a szerzői Istennel írták, a Szentlélek által, és mi is Istennel olvassuk, a Szentlélek által. Ha engedjük, hogy csendességünkben, igehallgatásunkban jelen legyen az Isten, akkor átélhetjük, hogy egy több ezer éves mondat szíven üt és megszólít minket, leleplez és megítél életünk dolgaiban, de ugyanígy át is formál, válaszol és kérdez bennünket, vigasztal, biztat és erőt ad.

Azt mondta Luther Márton, hogy „a Biblia Krisztus bölcsője”. Őröla és Őreá nézve íratott meg minden. Mert minden szimbólum és prófécia Krisztusra mutat. Isten szeretete olyan végtelen, hogy testté lett érettünk. Őbenne van értelme minden üzenetnek, minden Igének, mert Ő a testté lett Ige.

Református egyházunkban a 2024. év az Élő Ige Éve. Figyelmeztetés és egyben bátorítás is ez, mely arra indít, hogy legyen a Biblia naponkénti lelki táplálékunk. Olvassuk és éljük az Igét, hirdessük bátran, hitelesen, hogy megállhassunk minden támadással szemben. Református keresztyén emberként 2024 nagybőjtjében nem tehetünk mást, mint hogy még jobban belekapaszkodunk Isten élő Igéjébe és a testté lett Igébe, a feltámadott és ma is élő Jézus Krisztusba, és erre biztatunk másokat is.

Vargha Gyuláné Szász Póla: Egy könyvről

*Egy drága könyvet ismerek,
Arról szeretnék szólni ma.
Bár ismernék az emberek...
E könyv neve: a Biblia!*

*E könyvből Isten hangja szól:
Oktat, nevel, tanácsot ad.
S mert szívünk mélyét látja jól,
Minden bűnünkre rá mutat.*

*Tükör e könyv, csak nézz bele,
S ha benne csúnya képet láatsz:
A lelked az, folttal tele,
Van rajta szeplő, s mennyi ránc!*

*Látod: irigy vagy és hamis,
Méreg forr benned, s ki-ki tör,
S az engedtlenséged is
Hogy megmutatja e tükör!*

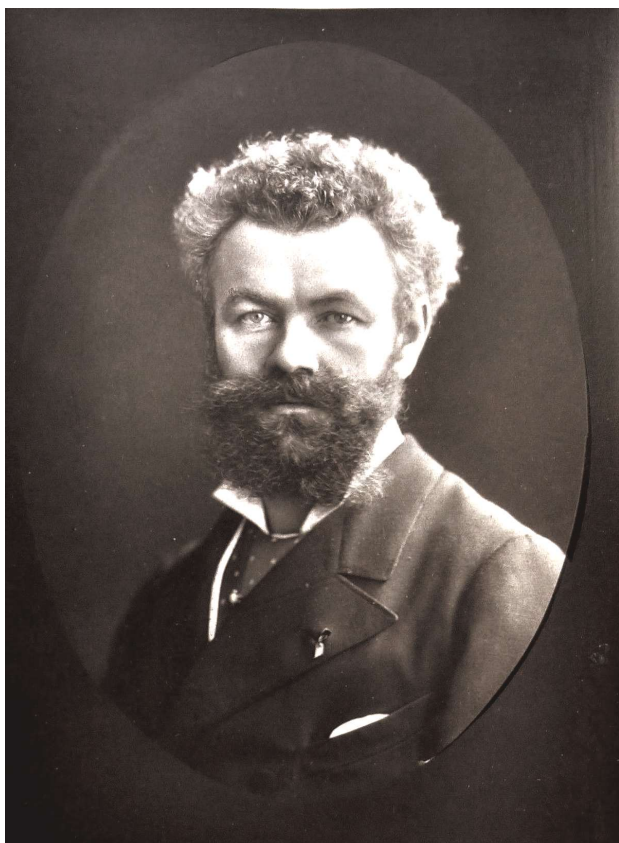
*De mélyebben is nézz belé,
S szemed, ha jobban felnyitod,
Egy fényes arc ragyog feléd...
E könyvben ott él Jézusod.*

*Kitárt karokkal vár reád,
Siess felé, hisz elfogad,
Ó halld gyöngéd hívó szavát,
Ölébe rejtse rád arcodat...*

*S szemed ha hittel Rája néz,
Meglátod, ő csodát művel,
A bűnbocsánat nála kész,
Mert megszerezte vérével.*

*S mily kedves lesz most Bibliád,
Ha lelked benne elmerül,
Nem bánt, nem szúr többé a vád,
Csak Jézust látod egyedül!*

Pálinskáné Balogi Beáta lelkipásztor

Munkácsy Mihály (1844-1900)

180 éve született Munkács Mihály

Dallos Sándor a múlt század derekén nagy ívű, két kötetes életrajzi regényt írt Munkácsy Mihályról (A nap szerelmese, Aranyecset). Ez a több mint ezer oldalas mű egyszerre ismeretterjesztő irodalom és olvasmányos regény. Megismerjük általa Munkácsy életútját, és a vaskos kötetek végére érve alig várjuk, hogy láthassuk világhírű festőnk képeit élőben is. Jó szívvel ajánlom elolvasásra ezeket a köteteket.

Munkácsy Mihály, a magyar festészet nemzetközileg is széles körben elismert mestere. Mélyről küzdötte fel magát, hiszen asztalosinasból lett híres festő, aki monumentális művészetével az egész világot meghódította. Keresztény és igazi magyar volt, zseniális tehetségű művész, aki megfeszített szellemi és fizikai munkával hatalmas méretű életművet alkotott.

Munkácsy Mihály 180 évvel ezelőtt, 1844. február 20-án született Munkácscon Lieb Mihály Leó néven. Korán árvaságra jutott, így nagybátyja 11 éves korában asztalosinasnak adta. A keserves inasévek végén visszatért nagybátyjához Gyulára, ahol megismerkedett Szamossy Elek nagy tudású festőművésszel, aki a szárnyai alá vette, gyarapította az ifjú technikai és művészettörténeti ismereteit. Pártfogója segítségével a Bécsi Művészeti Akadémiára is bejutott, anyagi lehetőségek híján azonban fél év múlva otthagya az intézményt.

Magyarországra visszatérve a vidéki élet szépségeit örökítette meg képein. Később Düsseldorfba került, itt kötött életre szóló barátságot Paál Lászlóval. Élete gyökeres fordulatot vett, amikor megismerkedett a De Marches házaspárral és szoros barátságot kötött velük, majd a báró halála után feleségül vette annak 29 éves özvegyét. Munkácsy ekkor hihetetlenül sokat dolgozott, sikert sikerre halmozott, kora legjobban fizetett festője lett. Párizsi műtermében születtek legnagyobb művei.

1878-ban a Milton c. képével Párizsban aranyérmert nyert a műveiből rendezett kiállításon. Charles Sedelmeyer, osztrák műkereskedő, műgyűjtő megvásárolta a Milton c. művet és európai körútra indította el Munkácsy képeit. Munkácsy Mihály ezáltal világhírnévre tett szert, már azért is fizettek, hogy lássák festeni. A festő megszállottan dolgozott.

A Munkácsy-életmű talán legkiemelkedőbb alkotása a Krisztus-trilógia, mely turisták tízezreit vonzza a debreceni Déri Múzeumba. Először a Krisztus Pilátus előtt készült el 1881-ben, 1884-ben a Golgota, majd az Ecce Homo 1896-ban. Munkácsy sohasem látta együtt ezt a három monumentális festményt, amely 1995-ben volt először látható együtt Debrecenben. A három kép közül kettő állami tulajdonban volt, míg a Golgota Pákh Imre amerikai-magyar származású milliárdos műgyűjtő tulajdonát képezte. Hosszas tárgyalások és egyezkedés után 2019 januárban jelentették be, hogy a magyar állam megvette a Golgotát 3 milliárd forintért.

Munkácsy-trilógiát már több millió ember látta. Az alkotások között kicsinek érzi magát az ember, hiszen a festményeken szereplő alakok jóval nagyobbak, mint mi. A kiállító teremben órákat lehetne eltölteni, annyira érdekes minden apró részlet. Mindhárom mű Jézus ábrázolása kimagaslik a képzőművészeti Jézus-ábrázolások közül. Annyira élethű, hiteles, hogy már-már fényképnek gondolná az ember.

Maga a festő így vall a Jézus-ábrázolásról: „*Sosem próbáltam isteni személyt festeni, mivel ami isteni, azt az ember nem képes megfesteni. Én az emberi alakban megjelent Istent akartam ábrázolni*”. Azt gondolom, hogy annak is érdemes megtekinteni a műveket, aki egyébként nem rajong a művészetekért. Biztos, hogy a látvány hatása alá kerül. Aki látta már együtt a három festményt, az tudja, hogy milyen elképesztő hatással vannak a látogatókra, hogy minden más műalkotásnál többet jelent a magyarok számára: az összetartozás, a hit, a jövőbe vetett bizalom, a soha el nem múló remény fontos jelképe.

Nekünk megadatik az, ami Munkácsynak nem: bármikor megnézhetjük a Trilógiát a Déri Múzeumban. Ha pedig kezünkbe szeretnénk venni a kivételes tehetségű festő életéről szóló köteteket, megéri az odaszánt idő, mert Dallos Sándor könyve egészen közel hozza hozzánk Munkácsy életét. Tanúi lehetünk annak, hogy hogyan lesz a szegény asztalosinasból ünnepelt festő.

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Kérjük, ha eddig még nem tette meg, adója 1%-át ajánlja fel a Magyarországi Református Egyháznak!

Technikai szám: 0066

Munkácsy Mihály: Krisztus Pilátus előtt (1881)

Valamit szólt nekem az igazságról, azután némán
vérzett, ragyogott. Gúnnyal kérdém: az igazság
micsoda? Felelé: „én vagyok”.

Eh, hát kicsoda nékem ez az ember?!

A csöcselék morajlott mint a tenger, Én untam,
untam amazokat, ezt is. Egy messiással több vagy
kevesebb, Pilatus lelke nem lesz nehezebb.

És könnyebb tán ez istenverte föld,
untam a dolgot. Odalöktem. Vége.
„De jaj! Vajjon kire szállott a vére?!”

Az alkony megy, az est, az éj leszáll,
de a helytartó nyugtot nem talál. „Feszítsd meg!”
üvöltötték a fülemben, és nekem nem volt elég
fegyverem, nem volt elég lándzsásom odakünn,
vagy - vagy üres volt talán a szívem?

Eh mit bánom én, a bölcs szív üres,
bús madarak, el a szívről, hess!

„Feszítsd meg!” üvöltötték a fülemben.

Mi közöm hozzá? Feszítsétek hát, te véres kezű,
szennyes csöcselék,

feszítsd, feszítsd meg hát a Messiást!

Él-e, meghal-e, egy marad az átok, Isten se váltja
meg ezt a világot. Mi közöm hozzá? Feszítsétek
hát! Vigyétek! - Vitték. A kereszten holt.

Ki tudja, talán mégis király volt?!”

Munkácsy Mihály: Golgota (1884)

Reményik Sándor: Pilatus

A pörnek vége. Elvégeztetett...
Véres a kereszt tövében a fű.
A helytartóban forr a néma düh
S egy gondolat tépi a másikat.

„Rongy csöcselék, én unlak titeket, unom a vágyatok,
a hitetek, a papjaitok ragyogó ruháját,
a mellükverő messiásokat, a nap hevét ez átkos ég alatt,
a zagyva szókat, buja színeket, és magamat és uramat,
a császárt, ki bíróvá tett ilyen nép felett.
„Feszítsd meg!” üvöltötték a fülemben.
Amíg unottan odalöktem nékik.

Szegény bolond! Pedig csak álmodott, Csak álmodott egy
létráról az égig. Csak álmodott, de ezeknél tán szebben.
Már szürkül fenn a Koponyák hegye –
Vajjon álmodik-e még a kereszten?

Munkácsy Mihály: Ecce homo (1896)

Csend most. De hallga! Most az éj kopog,
Pilatus pitvarában a papok. „Uram, mi véled
egyet így nem értünk, ahogyan írtad, boitránkozás
nékünk, Rexnek, uram, csak ő mondta magát,
nem készítetted jól a Golgothát!”

Ni, milyen furcsa rőt láng a szemén!

Ím kővé vált a nádszál: oly kemény.

(Odafenn csendbe hallgat a kereszt.)

Pilatus nő, ahogy beszélni kezd: „A Messiástok
megmenteni késtem, De négy betűt a keresztjébe
véstem, e négy betű az én becsületem,
hajótöröttségem utolsó roncsa, hitetlen hitem,
büszke makacsságom, egy akarat az
akaratlanságon. E négy betű az én becsületem.

Hadesre! Ez a négy betű marad!

Ha alá kéne temetnem e várost,

Rómát, az Imperator, magamat:

E négy betű az én becsületem!!

Papok, zsidók, hozzátok szólok nyiltan,
Halljátok: amit megírtam, megírtam.”

Benn csönd, de künn az éj zsoltárba kezd,
S áll a zsoltáros éjben a kereszt.

**A debreceni Nagytemplom
és a Kossuth-szobor**

A másik főváros

Debreceni diákként az embert óhatatlanul átjárta a civisváros történelmi levegője. Teológiai tanulmányaim alatt minden egyes nagytemplomi vagy oratóriumi istentiszteleten rám köszöntek az 1848/49-es forradalom és szabadságharc debreceni emlékei. A Nagytemplomban ereklyeként őrzik Kossuth Lajos 1849-ben használt székét. Az Oratóriumban láthatók a Függetlenségi Nyilatkozat kópiái, a kollégiumi diákság 1848-as nemzetőr zászlói sok egyéb, a szabadságharc idejéből származó emlékekkel együtt.

Most, 2024 tavaszán, nem tehetjük meg, hogy meg ne emlékezzünk a 175 évvel ezelőtti eseményekről, a Habsburg-ház trónfosztásáról, arról, hogy ha csak rövid ideig is, de Debrecen volt az ország fővárosa, és mindezek mögött ott állt a magyarok Mózese, Kossuth Lajos.

„Soha semmi esetben ne tűrjék, ne engedjék azt, hogy e nemzet felett más határozhasson valaki, mint e nemzet maga.” Ezeket a mai is nagyon aktuális szavakat 1849-ben mondta az a Kossuth Lajos, aki 1802. szeptember 19-én született Monokon, birtoktalan köznemesi evangélikus családban. Huszonöt évesen már sárospataki táblabíró, ügyész volt. A politikába 1830-ban, reformellenzékiként kapcsolódott be, a Pozsonyi Országgyűlésbe pedig két évvel később került. 1847-ben már Pest megye országgyűlési követe.

Kossuth a Batthyány-kormány pénzügyminisztere lett; nevéhez fűződik az önálló magyar pénz, a Kossuth-bankó és az ország első költségvetésének megteremtése. Nagy sikerű toborzó körútjain személyesen szólította fel az Alföld népét a haza védelmére. Miután Windisch-Grätz 1848-ban legyőzte a felső-dunai magyar sereget és Pesthez közeledett, Kossuth az Országgyűléssel Debrecenbe költözött.

1849. január 6-án Kossuth Lajos, a Honvédelmi Bizottmány elnöke Debrecen népéhez, és a város polgárain túl az egész magyar nemzethez beszédet intézett: „Az országgyűlés határozata következtében, úgy a törvényhozó test maga, mint az ország kormánya, Debrecenbe megérkezett. E törzsgyökeres magyar város köréből fog Magyarország megmentetni, és nemzeti szabadságunk biztosítani... Debrecen népe! Íme, én a nemzet nevében Debrecen városát a magyar szabadság őrvárosának nyilatkoztatom, s az országgyűlést és kormányt a debreceniek becsület érzésének rendíthetetlen sziklájára helyezem.”

Maga Kossuth másnap, január 7-én kora délután érkezett meg az új fővárosba. Az utat Pestről Szolnokig vasúton, onnan pedig szekéren tette meg. A Piac utcai kapu jegyzéke szerint a Miklós utcán érkezett a városba. A biztonság érdekében csak érvényes úti engedéllyel engedték be az embereket a városba. Kossuthtól nem kértek útlevelet, a kapuőrség naplójába érkezésének napján a következő bejegyzés került: „Kossuth, a magyarok Mózese.”

A kormány igyekezett magával hozni mindazt, ami az államhatalom gyakorlásához és a politikai-katonai küzdelem folytatásához szükséges volt. Elindították Debrecen felé a fegyvergyárak felszerelését és lőszerkészletét, a hadsereg ruhakészleteit, a bankjegynyomdát, az állami és egyetemi nyomdákat. Különös figyelem kísérte a magyar államiság szimbólumának, a Szent Koronának biztonságos Debrecenbe szállítását. Kossuth a koronát a debreceni Városháza titkos levéltári helyiségében helyeztette el, ott őrizték azt egészen 1849. június 5-ig.

Kezdeményezésére a debreceni Nemzetgyűlés 1849. április 14-én a Függetlenségi Nyilatkozatban mondta ki a Habsburg-ház trónfosztását. Kossuthot ekkor ideiglenes államfővé, kormányzó elnökké is megválasztották.

Debrecen azért lehetett az ország másik fővárosa, mert polgárainak hazaszeretete, hűsége és áldozatkészsége olyan védelmet biztosított a kormánynak és az országgyűlésnek, amely erősebbnek bizonyult minden katonai erődítménynél. Hiszen itt várfalak híján csak e három szó: a debreceniek hazaszeretete, hűsége és áldozatkészsége védte a magyar szabadságharc ügyét.

Kossuth 80 évesen, a torinói emigrációban, így emlékezett meg Debrecen szerepéről: „Menhelye volt mindennek, ami a magyar nemzet akarátát képviselte a nagy küzdelmek vésszes napjaiban. Központja volt a működésnek, mely... csatarendbe sorakoztatá a honszeretet által rögtönzött hadseregeket, melyek felvarázsolták a régi Magyarország régmúlt dicsőségét... Szíve és feje volt a magyar hazának, ama, fájdalom, rövid időszakban, midőn... a magyar nemzet visszahelyezkedett azon helyre, mely őt a független nemzetek kerek asztalánál ősjogilag megilleti.”

A szabadságharc bukását követően az emigrációba kényszerülő kormányzó – különösen a magyar protestánsok körében – a Habsburgokkal szembeni ellenállás szimbolikus alakjává vált. Kossuth Torinóban, 1894. március 20-án hunyt el.

**Kossuth széke
a Nagytemplomban**

Gyülekezeti disznótort

Január 3. szombatján az előző napi havazás után még hófehér volt a táj, amikor már kora hajnalban nagy volt a sürgés-forgás a parókia udvarán. Ezen a napon az Uristentől ajándékba kaptuk a fagyott talajt, a ragyogóan kék eget, a tiszta levegőt, a fénylő napsütést és a fehér hótakarót, a gyermekek legnagyobb örömeire.

2024. január 20-án ugyanis immár harmadik alkalommal tartottuk meg a gyülekezeti disznótort a presbitercsaládok részvételével. Áldott, családi hangulatú, szeretetteljes, testvéri együttlét volt sok nevetéssel, derűvel, vidámsággal! Sok-sok férfi és asszonyestvérünk serénykedett együtt a nap folyamán, így igazzá vált a mondás, hogy „sok kéz, hamar kész”. Míg a felnőttek feldolgozták az állatot, és készítették a finomabbnál finomabb disznótort falatokat, a gyermekek önfeledten élvezték a téli időjárást: hócsatáztak, szánkóztak, hóvárat építettek.

Hálásan köszönjük a disznó felajánlását G. Kovács Sándornak és kedves feleségének! Köszönjük, hogy felajánlásuk által is épülhetett a Szabadszállási Református Egyházközség Presbitériumának közössége!

Ugyanígy megköszönjük mindenkinek a kétkezi munkáját, és minden presbitercsalád felajánlását, mellyel hozzájárultak a disznótorthoz.

Istennek adunk hálát azért, hogy valóban igaz lehet ránk a zsolotáríró szava: „Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!” (Zsolt 133,1). Adja a mindenható Isten, hogy még sok ilyen szép közösségépítő alkalom részesei lehessünk a jövőben is!

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Ökumenikus imahét Szabadszálláson

Minden év januárjában nagy szeretettel készülünk a római katolikus testvérekkel való közös ökumenikus imahétre, hiszen mindannyian tudjuk, hogy egyek vagyunk Jézus Krisztusban. Ez a találkozás a két gyülekezet számára sohasem csak a formalitásokról, a kötelező jellegről szól, hiszen a református és katolikus gyülekezet testvéri kapcsolata megnyilvánul a mindennapokban is. Nem csupán az imaheteken megyünk a másik felekezet templomába, mert örömmel veszünk részt a különféle ünnepi alkalmakon és közösségépítő eseményeken is. Mindig öröm számunkra a találkozás, a közös éneklés, imádság, igehallgatás lehetősége.

Idén először a római katolikus templomban gyülekezetünk össze 2024. január 23-án. Az ígét Pálinkás Gyula nt. úr hirdette, majd a terített asztal mellett folytatódott az együttlétünk.

Két nap múlva a református gyülekezeti terem adott otthont az ökumenikus istentiszteletnek. Tamás Sándor plébános úr hirdette az ígét, majd az óparókián folytatódott a református és katolikus gyülekezeti tagok testvéri együttléte szeretetvendégség keretében.

Adja Isten, hogy minél több olyan alkalmon vehessünk részt, ahol közösen dicsőíthetjük Istenünket!

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

A 2024. évi ökumenikus imahét vezérigéje:
 „Szeresd az Urat, a te Istenedet... és felebarátodat, mint magadat.” (Lk 10,27)

A házasság olyan, mint a zene. Talán különböző hangszereken játszunk, de mindaddig, amíg ugyanazt a kottát nézzük, valami szépet alkotunk.

Engedj meg a társadnak húsz bogarat! – Uzsalyiné Pécsi Rita gondolatai a házasságról

„Keverd a szíved napsugár közé, készíts belőle lángvirágot,
s aki a földön mellén viseli és hevét kibírja, ő a párod.”

(Weöres Sándor)

Egymásra találtunk – életre szólóan. A házasság hetében világszerte ünnepeljük a véglegességet is vállaló szeretetet, a házasságot. Valósággal kitágul az ember szíve ebben a kettős egységben. Olyan ez, mint egy ellipszis, amelynek két középpontja van. „Kövesd a szíved dalát!” – szólalt meg bennünk az élet ünnepére hívó nagy erő, a szerelem. „Mindig együtt leszünk” – így szólt a dalunk. A szív ujjongását nem volt nehéz követnünk. Egység született. Szeretlek, érted vagyok, és ez végleges. S ezzel a döntéssel isteni erő költözött a

kapcsolatunkba. Az Úr különleges közelségbe került. Nem a házasság hozza létre a végleges szeretetet, hanem a véglegesség vállalása jelenti azt, hogy házasok vagyunk. Az elköteleződés új minőséget teremt a közös életünkben.

No, de nem veszélyes ez? Hiszen az önkéntes függés kiszolgáltatottságot is jelent. „Ne félj! Neveteken szólítottalak benneteket! Tudom, nem jó az embernek egyedül lennie. Segítőtársat adtam neked. Hozzád illőt” – szólal meg bennünk a bátorítás. Téged adott nekem, és én a tiéd vagyok. Ajándék vagy, és én is azzá váltam számodra.

Ám a mámoros örömeinkbe nemsokára belevegyül egy másik szólam is: „A szeretet fájhat” (Tilman Beller). Természetesen. Hiszen a jó zenéből sem hiányozhat a diszsonancia, ami után még szebb a feloldás. A szeretet fájhat, igen. Eljön az idő, amikor nem azért szeretlek, mert örömet jelentesz, hanem azért, mert Isten ajándékozott téged nekem. Az együtt átélt idő, a gyermekek körüli örömök és gondok, a betegségek, szereteteink távozása és a megannyi küzdelem során mindketten formálódunk, változunk, s mindez természetesen súrlódásokkal, sőt olykor csalódással, fájdalommal is járhat. Végtelen szeretetre csak Isten képes, és erre irányuló vágyunkat is csak ő töltheti be.

Az első szeretetünk lángolásában nem volt nehéz nagynak látnunk egymást. Ám később gyakran éppen a kezdetben annyira csodált alkati tulajdonságok válnak terhessé. Milyen gyors! Milyen fürge! Milyen tetre kész és határozott! – gondoltuk kedvesünkről annak idején. És most ugyanezt egészen másként látjuk: Két percig sem tud várni! Mindig muszáj kitalálnia valamit! Mindenkinél okosabb!

Jó volna fölleveníteni azt az első szeretetet. Isten ajándéka vagy nekem. Nem baj, hogy ilyen vagy, attól még szeretlek. Persze lehetnek bizonyos dolgok, amelyek megzavarják a képet, de ezek egyáltalán nem fontosak, ha van valakim, aki azt mondja nekem: a tiéd vagyok, veled tartok egy életen át. Akkor a pörköltfolt az ingeden már nem számít! Tovább szeretlek, akkor is, ha fáj.

Áldozat nélkül nincs fejlődés, nincs növekedés. A növekedés pedig fáj. „Ahogy nyúlik a szár” – írja Szabó Magda. Az ember az akadályok gyermeke – tartják a kínaiak. Az átlagos erőfeszítés csak átlagos örömet hoz, nem többet. Isten pedig nem átlagosan, és nem is édeskésen szeret. Naggyá akar növelni bennünket. Ott van a kríziseink mögött. A szeretet, a házasság – munka. Helytállás, együttműködés, együttes áldozat. És amennyi a kihívás, annyi a boldogság. Minél nagyobb a kihívás, annál fájdalmasabb az út. De minél magasabb a mérce, annál megtisztelőbb!

A házasságban a legnagyobb kihívást éppen a mindennapi közelség jelenti. Ezért olyan bölcs a schönstatti tanács: Engedj meg a társadnak húsz bogarat! Ez igazi munka, mert bizony lesznek napok, amikor szinte úgy érezzük, egy bogárgyűjtemény kellős közepén ülünk, és fölállni sincs erőnk. A nyafogás ilyenkor biztosan nem segít: „Segítség, ez durva volt! Mit tett velem?” Mi a helyes hozzáállás ebben az esetben? Mit tehetünk, ha így érzünk? Több dolgot is! Először is kérjünk erőt, hogy ismét nagynak láthassuk a társunkat! A Szentlélek gondolkodás útján nem nyerhető el. Kérni kell! Másodszor: A szeretetet olyan területeken edzeni, ahol nehéz. Például igazi ajándék lehet egy szipirtó a munkahelyünkön! Mert a vele való kapcsolatunk igazán jó alkalmakat teremt a gyakorlásra, ez pedig mélyen formálja a jellemet. Rajta tehát, tréningre fel! A szívünk dala időnként harci indulót fúj. A nehézség nem más, mint egy lépcső, amire ez van írva: Gyere, fent találkozunk!

És van még egy lehetőségünk: Istennek panaszkodunk, neki sírunk. S mennyei Atyánk azt mondja: Itt vagyok, veled vagyok! (A házastársamon keresztül is mondhatja ezt.) Egy érett ember megengedheti magának a fájdalmat. Egyszerűen odaadja a Jóistennek, és nem cirkuszol. Elfogadja, hogy Isten azt mondja neki: Ne sírj, veled vagyok! És így, a szeretet által könnyebb lesz a teher.

A közös nehézségekkel való megküzdés árán egyre nő, erősödik az egységünk. S elérkezünk addig a pontig, ahol már nincs szükség szavakra, csak érezzük, hogy készek vagyunk bármit megtenni egymásért. Az egységnek olyan magas foka is létezik, hogy még az sem zavarja meg a szeretetet, ha a másik piszkos cipővel jön be a lakásba, nyomokat hagyva maga után a padlószőnyegen – és a lelkemben.

A szeretet fájhat. Ám ez a nagylelkűség a megpróbáltatásokra is valamiféle különös belső mosollyal válaszol. Lassan megjelenik a házasságunkban az emberi síráson átragyogó isteni mosoly. Szívünk dalának diszsonáns hangjai végül harmóniában oldódnak fel, és „egymást átölelve, / nevetve-sírva boldogok leszünk” (Illyés Gyula)

A szeretet kommunikációja

„A szeretet nyelve egyetemes, ám ahányan vagyunk, annyiféle nyelvjárást beszéljük.” (Gary Chapman)

Gary Chapman amerikai család- és párterapeuta több évtizedes praxisa alapján arra a felismerésre jutott, hogy a szeretetet ugyanúgy tanuljuk, mint az anyanyelvünket, és a szeretetközlés alapvetően ötféle kommunikációs csatornán keresztül történik. Mindannyian azon a nyelven fogadjuk be és fejezzük ki a szeretetet, amelyre neveltetésünk és személyes hajlamaink nyomán a legfogékonyabbá váltunk. Ezért fordul gyakran elő, hogy szeretetünk kifejezése nem ér célt, mert az üzenet küldője és befogadója nem értik meg egymást. Mi tehát a megoldás? Aki nem riad vissza egy kis nyelvtanulástól, könnyen ráhangolódhat társa, gyermeke, szülei, barátai szeretetnyelvére.

Elismerő szavak

Az elismerő szavak verbális megerősítést nyújtanak a szeretett személy számára. Az elismerés vonatkozhat az illető személyiségére, külsejére vagy valamely cselekedetére, amelyet értünk vagy másokért tett. „Kedves tőled, hogy lemostad a kocsit. Igazán szép lett.” „Köszönöm, hogy kivitted a szemetet.” „Nagyszerűen áll neked ez a ruha.” „Imádom, hogy ilyen optimista vagy.” „Nagyra értékelem azt, ahogyan segítettél az édesanyádnak.” „Magával ragadó a mosolyod. Észrevetted, hogy mindenkinek felderült az arca, amikor beléptél?” Aki számára elsősorban az elismerés fejezi ki a szeretetet, az valósággal inni fogja dicsérő szavainkat.

Minőségi idő

A minőségi idő azt jelenti, hogy osztatlan figyelmünkkel tiszteljük meg partnerünket. A közös tévézés nem ilyen, hiszen ilyenkor a figyelmünket nem egymásra fordítjuk. Amikor minőségi időt szeretnénk tölteni egymással, ne legyen bekapcsolva a tévé, és ne lapozgassunk újságot sem. Beszélgetés közben nézzünk egymásra, és figyelmesen hallgassuk végig egymást. Minőségi idő lehet egy közös séta is, feltéve, hogy az együttlét a lényeg, nem csupán a mozgás. A minőségi idő azt fejezi ki, hogy szeretünk együtt lenni. Akár növényeket ültetünk a kertben, akár sátrazni megyünk hétvégén, azért tesszük, mert élvezzük egymás társaságát.

Ajándékozás

Sokan akkor érzik leginkább a szeretetet, ha ajándékot kapnak. Az ajándék azt fejezi ki számukra, hogy partnerük gondolt rájuk akkor is, amikor éppen nem voltak együtt. Honnan tudhatjuk, hogy milyen ajándékkal szerezhetnénk örömet? Megfigyelhetjük, hogyan reagál, amikor másoktól ajándékot kap, vagy milyen megjegyzéseket tesz katalógusok böngészése vagy tévéreklámok közben. Akár meg is kérdezhetjük tőle, hogy sorolja fel, milyen ajándékokra vágyik. Az ajándéknak nem feltétlenül kell drágának lennie. Egy szál virág, egy doboz csokoládé, egy képeslap vagy egy könyv is kifejezheti szeretetünket.

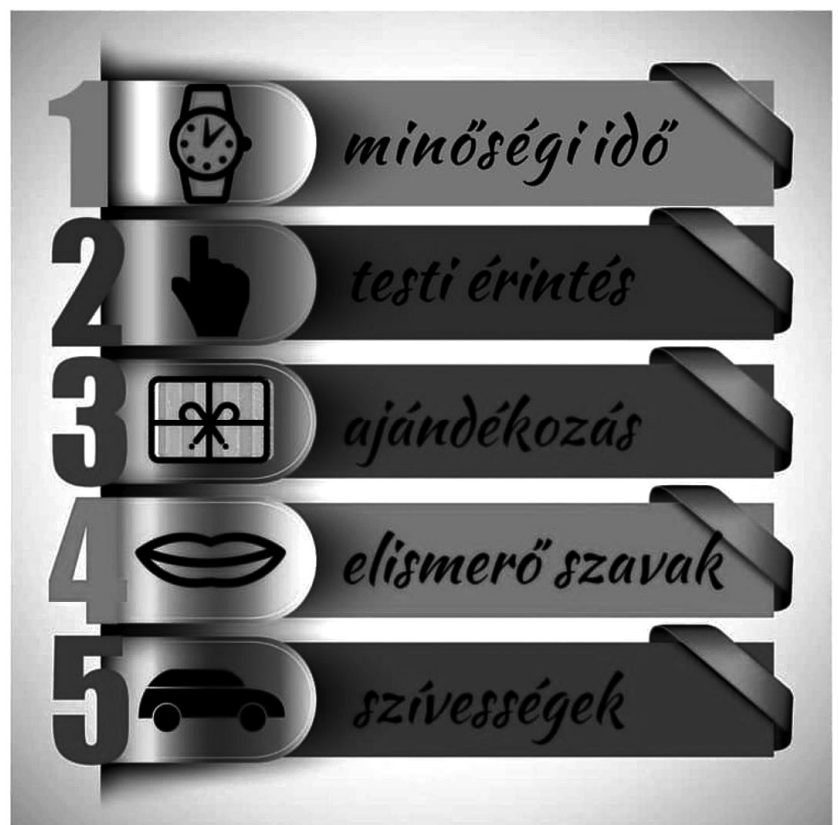
Szívességek

Aki a szívességek szeretetnyelvét beszéli, annak a tettek többet mondanak a szavaknál. Ha elismerő szavakat mondunk neki, valószínűleg ilyesmit gondol majd magában: „Ha szeretsz, miért nem segítesz a házimunkában?” Számára a kocsimosás, a fűnyírás, a porszívózás vagy a csecsemő pelenkázása fejezi ki a szeretetet. Ha azt akarjuk, hogy érezze törődésünket, figyeljük meg, milyen segítségre vágyik, majd tegyük azt rendszeresen.

Testi érintés

Régóta tudjuk, milyen hatalmas érzelmi erő rejlik a testi érintésben. A kutatások azt mutatják, hogy akiket sokat dajkáltak és simogattak gyermekkorukban, azok jobban boldogulnak az érzelmi életükben, mint azok, akik kevés szeretetteljes érintésben részesültek. Minden kultúrára jellemző, hogy a nemek között milyen érintések elfogadottak, és mi számít illetlenségnek. Az elfogadott érintés szeretetet fejez ki, míg a nem helyénvaló érintések sértőek vagy megalázóak lehetnek. A testi érintés érzelmi energiát közvetít azok számára, akiknek ez a szeretetnyelvük.

SZERETETNYELVEK

Presbiterreink Kiskunhalason

Évkezdő egyházmegyei imanap Kiskunhalason

A 2024. esztendő első szombatján, január 6-án, Kiskunhalason gyülekezett össze a Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye közössége, hogy közösen imádkozzon egyházunkért, gyülekezeteinkért, lelkipásztorokért, presbiterekért, az előttünk álló évért. Az alkalom Nt. Bocskorás Bertalan kiskunhalasi lelkipásztor áhítatával kezdődött. Egy-egy imaközösségi blokk között a helyi ifjúsági zenekar szolgált, és hallhatunk bizonyágtételt is a kereshetőségünkről, református identitásunkról. Az imanapon a gyülekezetünkben a Nt. úr vezetésével több presbiterrel együtt vettünk részt.

Holczmann Mihály főgondnok

Presbiterképzés Dunaszentbenedeken

Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye az év első presbiterképzését Dunaszentbenedeken tartotta 2024. január 28-án, vasárnap délután. Ezen az alkalmon közel 150 presbiter vett részt. Sokan voltak olyan presbiterek, akik ebben az évben kezdték meg a 6 éves szolgálatukat. Öröm volt látni a sok újonnan megválasztott, lelkes presbiter, főgondnokot a szinte zsúfolásig megtelt dunaszentbenedeki művelődési házban.

Az előadás témája: „Az egyház küldetése a lelkigondozás” volt, az előadó pedig Tóth János a Gyökössi Intézetből. Az előadó előadásához a következő igét választotta „Egymás terhét hordozzátok...” (Gal 6,2), mely jól rámutat a gyülekezetekben folyó lelkigondozás tennivalóira a közösségi alkalmakon és az egyéni presbiteri szolgálat során. A továbbképzésen új ismeretekkel gazdagodhattunk és az alkalom végén megtapasztalhattuk a dunaszentbenedeki gyülekezet vendégszeretetét is.

Holczmann Mihály főgondnok

Egyházmegyéinkből érkezett presbiterek az apostagi templomban

település polgárai - viszonyulásáról a református vezetőkhez.

Azt is elmondták az előadók, hogy mindkét település kis lélekszámú, ahol talán megértőbb és elfogadóbb a lakosság a családiasabb közösségi forma miatt, de sokszor adódnak olyan helyzetek, amikor a problémák megoldására az igei útmutatás hívják segítségül. Konklúzióként összefoglalták, hogy nem egyszerű lelki vezetőként megélni a közéleti szerepvállalást, mert aki világi módon éli az életét, az nehezen, vagy egyáltalán nem fogadja el egy lelki vezető közéleti szolgálatát, még ha az jól, és Isten segítségül hívásával igyekszik is azt végezni!

Az alkalom végén a helyi gyülekezet szeretetvendégségén még tovább folytatódtak a beszélgetések a településvezetőkkel a tapasztalatok megéléséről.

Holczmann Mihály főgondnok

Presbiterképzés Apostagon

2024. március 17-én, vasárnap délután Apostagon tartotta a Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye a soron következő presbiteri továbbképzést a gyülekezet szépen felújított templomában. Az alkalom Nt. Szanyi Ferenc helyi lelkipásztor szolgálatával kezdődött, majd Nt. Varga Nándor egyházmegyei lelkészi főjegyző felvezetésével a továbbképzésre meghívott két lelki vezető: Nt. Varga György szeremlei lelkipásztor-polgármester, valamint Szabó Zsolt ordasi presbiter-polgármester előadásával folytatódott: „Közéleti szerepvállalás reformátusként” címmel. Ez a téma nagyon is aktuális volt a most következő önkormányzati választások idején, mert sok példát hallottunk a konfliktuskezelésről, és a nem keresztyének - mint a

Gyermekoldal

„Tudod mi a legújabb hír? A nagymaminak van egy kutyája.” Laci hitetlenkedve néz édesanyjára: „Ezt nem hiszem! Sohasem akart kutyát tartani. Ez nem lehet igaz.” Laci nem hisz az édesanyjának. Talán hazudott az anyja? Nem! Amikor Laci egy héttel később meglátogatja a nagymamáját, ő maga is játszhat a kiskutyával.

Hasonló dolgot tapasztal Tamás, az Úr Jézus egyik tanítványa. Röviddel az Úr Jézus keresztre feszítése után Péter néhány tanítvánnyal együtt erről számol be neki: „Láttuk az Úr Jézust! Itt volt! Él!” „Ezt nem hiszem! Csak ha magam is látom!” - kiáltja Tamás. Ha nem kételkedett volna barátai kijelentésében, Tamás boldogabb lett volna. Ezt az Úr Jézus mondja neki, amikor egy héttel később ő előtte is mutatkozik. Csak azért, mert nem látunk valamit, nem jelenti azt, hogy az illető dolog nem létezik. Nem láthatjuk az áramot, mégis elhisszük, hogy van. Az Úr Jézust sem láthatjuk, de hit által tudjuk, hogy Ő van, és ez boldoggá tesz.

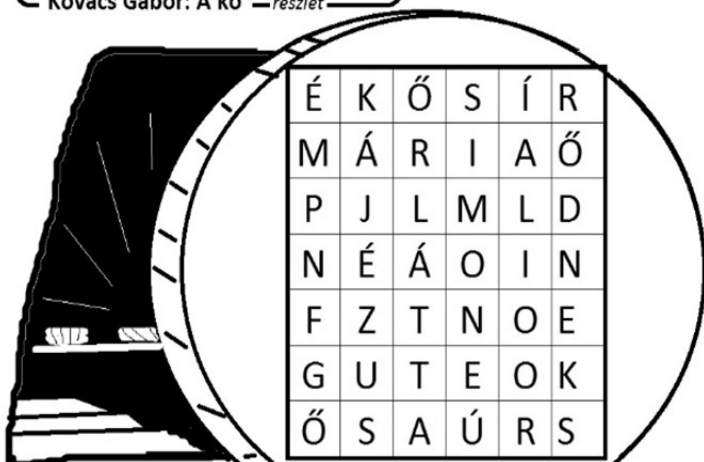
(Forrás: Lámpás az úton; Áhítatok minden napra – gyermekeknek)

Főpapok és nép vénei,
semmit sem ér az a kő,
a hajnal fel fog fényleni,
ha eljön az idő!
Megöltétek az élet Urát,
de fénye ragyog a sírkövön át
és élni fog,

Kovács Gábor: A kő — részlet

A vers befejező szavait a rejtvényben olvashatod, de előtte ki kell húzni ki az itt megadott szavakat.

JÁNOS	KŐSÍR	PÉTER
JÉZUS	LÁTTA	SIMON
KENDŐ	MÁRIA	ÚR

A boldog Tamás

Egy nem volt ott, mikor a többiek ott voltak,
Ő nem látta azt, amit mások láttak.
Ő csak hallotta, hogy volt feltámadás,
De a sírnál nem volt. Ez volt Tamás.

Mikor Jézus Jeruzsálemben előbb megjelent,
Egy nem volt ott, nem látta, mi végbement.
Mikor megmutatta kezét, oldalát.
Aki hiányzott: ez volt Tamás.

Mikor megjelent és köszönt: „Békesség néktek!”
S rájuk lehelvén mondta: „Vegyetek Szentlelket!”
Ezek örömmel mondták, úgy ahogy hallották,
Annak ki nem hitte – ez volt Tamás.

Csak miután látott, azután hitt,
Mikor érintette a Mester sebeit.
De azután boldogabb volt, mint más,
Ez a boldog: ez volt Tamás.

(Ismeretlen szerző)

Keress 11 különbséget a két kép között!

Feltámadás ünnepén

Örömhírrrel járok én: Olyan, mint a mi Megváltónk, nem járt még a Föld színén.
Nagy kő fedte bár a sírt, asszony csapat csendben sírt. Megnyílt sírből égi angyal zengte szét a drága hírt:
Ne féljete, higgyetek! Örvendezzen szívetek! Isten Fia feltámadott, győzött sír és gyász felett.
Hálás szívvel áldom Őt, Ő készíti a jövőt. Ő az élet, és a béke, fáradt szívek menedéke.
Ha eljön és feltámadunk, mindörökké áldjuk Őt!

Anyakönyvi hírek

2023. december 10-től lapzártánkig, 2024. március 20-ig:

A keresztség sákramentumában részesült:

2023. december 25-én

Fricska Gellért – Fricska Miklós és Dr. Kőszegi Irén gyermeke, valamint
Kőszegi Zalán – Kőszegi István és Kőszegi Brigitta gyermeke.

A boldog feltámadás reménye alatt kísértük utolsó földi útjára:

2023. december 23-án **Pap Istvánt** (79).

2024. január 3-án **Kovács Lászlóné Palotás Ilonát** (96).

2024. január 26-án **Murár Jánost** (51).

2024. március 9-én **Csősz Sándort** (76).

2024. március 18-án **Tömösi Tamást** (41).

2024. március 20-án **Szabó Sándort** (75).

„Örüljete az örülőkkel, sírjátok a sírókkal.” (Róm 12,15)

Köszönet az adományokért

Az egyházközségünk számára befizetett adományokat, egyházfenntartói járulékokat szeretettel vesszük és hálás szívvel köszönjük.

Az éves egyházfenntartói járulék ajánlott minimális összege a presbitérium döntése értelmében **2024. január 1-től 8.000 Ft/fő/év**, melyet befizethetnek személyesen a Lelkészi Hivatalban, vagy átutalhatják a Szabadszállási Református Egyházközség OTP Banknál vezetett **11732356-20020062** számú bankszámlaszámára.

„...a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9,7)

Ünnepi istentiszteletek rendje

2024. március 24. 9.30 Virágvasárnap **templom**
Ünnepi istentisztelet a gyermekek és a Szász Póla Református Énekkar szolgálatával

2024. március 28. 18.00 Nagycsütörtök **templom**
Istentisztelet

2024. március 29. 9.30 Nagypéntek **templom**
Istentisztelet

2024. március 31. 9.30 Húsvétvasárnap **templom**
Ünnepi úrvacsorás istentisztelet
15.00 Balázspuszta úrvacsorás istentisztelet

2024. április 1. 9.30 Húsvéthétfő **templom**
Ünnepzáró istentisztelet

„Jer, lássuk az Úr keresztségét, melyet felvett érettünk...”

(Ref. Énekeskönyv 360. dicséretének 1. verse)

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit istentiszteleteinkre!
Az alkalmak már a templomban lesznek, öltözzünk melegen, rétegesen!

Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség közös kiadványa belső használatra

Felelős szerkesztő:

**Pálincásné Balogi Beáta,
Pálincás Gyula.**

6080 Szabadszállás,
Kálvin tér 13.

Tel.: 06-30/010-8213

E-mail:

szabadszallas@reformatus.hu

Weboldal:

www.szabadszallasireformatus.hu

A Szabadszállási Református Egyházközség bankszámlaszáma: 11732356-20020062

Munkatársunk volt:

**Holczmann Mihály,
Janovicsné Paál Ilona,
Dr. Kenyeres Tibor
(Kerekegyháza),
Szűcsné Kovács Zita.**

A kiadvány ingyenes, kiadásának költségeire adományokat elfogadunk.

A szám megjelenésének sokszorosítási költségeit 11 testvérünk támogatta név nélkül összesen 101.000 Forinttal Isten dicsőségére.

Az adományokat Isten áldásának kérésével köszönjük!

Megjelenik 500 példányban. Sokszorosítva a Mátyus Bt. dabasi nyomdaüzemében.

A következő szám várható megjelenési ideje:

2024 pünkösdje.

Áldás, békeesség!